

Wtorek, 25 lutego 2014 r.

P7_TA(2014)0118

Wspólnotowy znak towarowy *I****Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 25 lutego 2014 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (COM(2013)0161 – C7-0087/2013 – 2013/0088(COD))****(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)**

(2017/C 285/34)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2013)0161),
 - uwzględniając art. 294 ust. 2 oraz art. 118 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony Parlamentowi przez Komisję (C7-0087/2013),
 - uwzględniając art. 294 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając opinię Komisji Prawnej w sprawie stosowania aktów delegowanych z dnia 14 października 2013 r.,
 - uwzględniając art. 55 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej oraz opinie Komisji Handlu Międzynarodowego i Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów (A7-0031/2014),
1. przyjmuje poniższe stanowisko w pierwszym czytaniu;
 2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli uzna ona za stosowne wprowadzić znaczące zmiany do swojego wniosku lub zastąpić go innym tekstem;
 3. zwraca się do Komisji o podjęcie działań w celu ujednoczenia rozporządzenia po zakończeniu procedury ustawodawczej;
 4. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, a także parlamentom narodowym.

P7_TC1-COD(2013)0088**Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 25 lutego 2014 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr .../2014 zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 118 akapit pierwszy,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

⁽¹⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 25 lutego 2014 r.

Wtorek, 25 lutego 2014 r.

- (1) Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94⁽¹⁾, ujednolicone w 2009 r. jako rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009⁽²⁾, stworzyło system ochrony znaków towarowych w Unii Europejskiej, w ramach którego zapewniono ochronę znaków towarowych na szczeblu Unii Europejskiej, równoległe do ochrony znaków towarowych na poziomie państw członkowskich zgodnie z krajowymi systemami znaków towarowych zharmonizowanych dyrektywą Rady 89/104/EWG⁽³⁾, ujednoliconą jako dyrektywa 2008/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽⁴⁾.
- (2) W wyniku wejścia w życie traktatu lizbońskiego należy uaktualnić terminologię zawartą w rozporządzeniu (WE) nr 207/2009. ~~Oznacza to zmianę~~ **Wymaga to zmiany** terminu „wspólnotowy znak towarowy” na „~~europ~~**Europejski** znak towarowy **Unii Europejskiej**”. Zgodnie ze wspólnym podejściem do agencji zdecentralizowanych, które zostało uzgodnione przez Parlament Europejski, Radę i Komisję w lipcu 2012 r., nazwę „Urząd Harmonizacji Rynku Wewnętrzny (znaki towarowe i wzory)” należy zastąpić nazwą „Agencja Unii Europejskiej ds. ~~Znaków Towarowych i Wzorów~~**Własności Intelktualnej**” (zwana dalej „Agencją”). **[Popr. 1]**
- (3) Zgodnie z komunikatem Komisji z dnia 16 lipca 2008 r. „Europejska strategia w zakresie praw własności przemysłowej”⁽⁵⁾ Komisja przeprowadziła kompleksową ocenę ogólnego funkcjonowania systemu znaków towarowych w całej Europie, obejmującą szczebel unijny i szczeble krajowe oraz ich wzajemne powiązania.
- (4) W swoich konkluzjach z dnia 25 maja 2010 r. w sprawie przyszłych zmian systemu znaków towarowych w Unii Europejskiej⁽⁶⁾ Rada wezwała Komisję do przedstawienia wniosków dotyczących zmiany rozporządzenia (WE) nr 207/2009 i dyrektywy 2008/95/WE.
- (5) Doświadczenia zdobyte od czasu ustanowienia systemu wspólnotowego znaku towarowego wykazały, że przedsiębiorstwa z Unii i z państw trzecich, przyjęły ten system, który okazał się skuteczną i opłacalną ~~alternatywę~~ **alternatywą** dla ochrony znaków towarowych na poziomie państw członkowskich **oraz skutecznym i opłacalnym uzupełnieniem tej ochrony**. **[Popr. 2]**
- (6) Krajowe znaki towarowe pozostają jednak nadal niezbędne dla przedsiębiorstw, które nie chcą chronić swoich znaków towarowych na poziomie Unii lub które nie są w stanie uzyskać ogólnounijnej ochrony, a nie ma żadnych przeszkód dla objęcia ich ochroną krajową. Do podmiotów pragnących chronić swoje prawa w zakresie znaków towarowych powinno należeć podjęcie decyzji o skorzystaniu z ochrony krajowej w postaci znaku towarowego w jednym lub w kilku państwach członkowskich, w postaci znaku towarowego Unii Europejskiej, bądź też skorzystanie z obydwu tych opcji.
- (7) Podczas gdy ocena ogólnego funkcjonowania systemu wspólnotowego znaku towarowego potwierdziła, że wiele aspektów tego systemu, w tym podstawowe zasady, na których jest on oparty, wytrzymało próbę czasu i nadal zaspakaja potrzeby i oczekiwania przedsiębiorców, Komisja stwierdziła w swoim komunikacie zatytułowanym „Jednolity rynek w obszarze praw własności intelektualnej” z dnia 24 maja 2011 r.⁽⁷⁾, że istnieje konieczność modernizacji systemu znaków towarowych w Unii poprzez uczynienie go bardziej skutecznym, efektywnym i spójnym jako całość i dostosowanie go do ery internetu.
- (8) Równoległe do ulepszeń i zmian systemu wspólnotowego znaku towarowego należy dokonać dalszej harmonizacji przepisów i praktyk dotyczących krajowych znaków towarowych i dostosować je do unijnego systemu znaków towarowych w zakresie odpowiednim do zapewnienia, tak dalece jak to możliwe, równych warunków rejestracji i ochrony znaków towarowych w całej Unii.
- (9) Aby umożliwić większą elastyczność przy jednoczesnym zapewnieniu większej pewności prawa w odniesieniu do środków przedstawiania znaków towarowych, wymóg graficznej przedstawialności powinien zostać skreślony z definicji ~~znaku towarowego Unii Europejskiej Unii Europejskiej~~. Należy dopuścić przedstawianie oznaczenia w **Rejestrze Znaków Towarowych Unii Europejskiej** w jakiegokolwiek odpowiedniej formie, a zatem niekoniecznie w formie graficznej, o ile ~~przedstawienie~~ **oznaczenie to może zostać przedstawione w sposób jasny, precyzyjny, autonomiczny, łatwo dostępny, trwały i obiektywny. W związku z tym należy dopuścić oznaczenie w jakiegokolwiek odpowiedniej formie, z uwzględnieniem powszechnie dostępnej technologii, które** pozwala właściwym organom i społeczeństwu ~~na~~ **określenie w sposób precyzyjny i jasny właściwego** przedmiotu ochrony. **[Popr. 3]**

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 11 z 14.1.1994, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78 z 24.03.2009, s. 1).

⁽³⁾ Dyrektywa Rady 89/104/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. mająca na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych (Dz.U. L 40 z 11.2.1989, s. 1).

⁽⁴⁾ Dyrektywa 2008/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 października 2008 r. mająca na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych (Dz.U. L 299 z 08.11.2008, s. 25).

⁽⁵⁾ COM(2008)0465.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 140 z 29.5.2010, s. 22.

⁽⁷⁾ COM(2011)0287.

Wtorek, 25 lutego 2014 r.

- (10) Obowiązujące obecnie przepisy rozporządzenia (WE) nr 207/2009 nie są w stanie zaoferować tego samego poziomu ochrony oznaczeń geograficznych, który zapewniają inne instrumenty prawa unijnego. Dlatego też konieczne jest wyjaśnienie bezwzględnych podstaw odmowy w odniesieniu do nazw pochodzenia i oznaczeń geograficznych oraz zapewnienie pełnej zgodności z odpowiednim prawodawstwem Unii, które przewiduje ochronę tych tytułów własności intelektualnej. Dla zachowania spójności z innymi przepisami Unii zakres tych bezwzględnych podstaw należy rozszerzyć w celu uwzględnienia chronionych określeń tradycyjnych dla wina i gwarantowanych tradycyjnych specjalności.
- (11) Znaki towarowe zgłoszone w alfabecie lub języku niezrozumiałym w Unii nie powinny zostać objęte ochroną, jeżeli ich rejestracja musiałaby zostać odrzucona na podstawie bezwzględnych podstaw po ich przetłumaczeniu lub dokonaniu transkrypcji na dowolny język urzędowy państw członkowskich.
- (12) Należy utrudnić nieuczciwe stosowanie znaków towarowych poprzez rozszerzenie możliwości sprzeciwu wobec zgłoszenia znaku towarowego **Unii Europejskiej** dokonanego w złej wierze.
- (13) W celu utrzymania silnej ochrony praw do nazw pochodzenia i oznaczeń geograficznych chronionych na poziomie Unii konieczne jest wyjaśnienie, że prawa te uprawniają do wniesienia sprzeciwu wobec rejestracji późniejszego znaku towarowego **Unii Europejskiej**, niezależnie od tego, czy stanowią one również podstawę do odmowy, która musi zostać uwzględniona z urzędu przez eksperta.
- (14) W celu zapewnienia pewności prawa oraz pełnej zgodności z zasadą pierwszeństwa, zgodnie z którą wcześniejszy zarejestrowany znak towarowy ma pierwszeństwo przed późniejszym zarejestrowanym znakiem towarowym, należy przewidzieć, że egzekwowanie praw przyznanych przez europejski znak towarowy powinno przebiegać bez uszczerbku dla praw właścicieli, nabytych przed datą zgłoszenia lub datą pierwszeństwa znaku towarowego **Unii Europejskiej**. Jest to zgodne z art. 16 ust. 1 Porozumienia w sprawie handlowych aspektów praw własności intelektualnej z dnia 15 kwietnia 1994 r.⁽¹⁾
- ~~(15) W celu zapewnienia pewności i jasności prawa konieczne jest wyjaśnienie, że nie tylko w przypadku podobieństwa, lecz także w przypadku identycznego znaku towarowego wykorzystywanego w odniesieniu do identycznych towarów lub usług, ochrony należy udzielić znakowi towarowemu tylko wówczas, gdy – oraz w zakresie, w jakim – zagrożona jest główna funkcja znaku towarowego, a mianowicie gwarantowanie pochodzenia handlowego towarów lub usług. [Popr. 4]~~
- (16) W przypadku gdy przedsiębiorstwo wykorzystuje ten sam lub podobny znak jako nazwę handlową w sposób, który powoduje powstanie powiązania między przedsiębiorstwem noszącym daną nazwę i towarami lub usługami pochodzącymi z tego przedsiębiorstwa, może dojść do wprowadzenia w błąd co do handlowego źródła pochodzenia towarów lub usług. Za naruszenie **znaku towarowego Unii Europejskiej** należy zatem uznać również używanie znaku jako nazwy handlowej lub podobnego oznaczenia, jeśli użycia tego dokonano w celu odróżnienia towarów lub usług pod względem ich pochodzenia handlowego.
- (17) Aby zapewnić pewność prawa oraz pełną zgodność ze szczegółowymi przepisami unijnego prawa, należy przewidzieć, że właściciel **znaku towarowego Unii Europejskiej** powinien mieć możliwość zakazywania stronie trzeciej używania znaku w reklamie porównawczej, w przypadku gdy taka reklama porównawcza jest sprzeczna z dyrektywą 2006/114/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽²⁾.
- (18) W celu wzmocnienia ochrony znaków towarowych i skuteczniejszego zwalczania procederu podrabiania towarów **oraz bez uszczerbku dla przepisów WTO, w szczególności art. V GATT dotyczącego swobodnego tranzytu towarów**, właściciel ~~znaku towarowego Unii Europejskiej~~ **Unii Europejskiej** powinien zostać uprawniony do zakazania stronom trzecim wprowadzania na obszar celný Unii towarów bez dopuszczenia ich do swobodnego obrotu na tym obszarze, w przypadku gdy towary pochodzą z państw trzecich i są opatrzone, bez upoważnienia, znakiem towarowym, który jest identyczny z europejskim znakiem towarowym **Unii Europejskiej** zarejestrowanym w stosunku do tych towarów. **Powinno to pozostawać bez uszczerbku dla płynnego tranzytu leków generycznych zgodnie z międzynarodowymi zobowiązaniami Unii Europejskiej, w szczególności określonymi w Deklaracji w sprawie porozumienia TRIPS i zdrowia publicznego przyjętej w dniu 14 listopada 2001 r. na konferencji ministerialnej WTO w Ad-Dausze.** [Popr. 115]

⁽¹⁾ Dz.U. L 336 z 23.12.1994, s. 214.

⁽²⁾ Dyrektywa 2006/114/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotycząca reklamy wprowadzającej w błąd i reklamy porównawczej (Dz.U. L 376 z 27.12.2006, s. 21).

Wtorek, 25 lutego 2014 r.

- (18a) **Właścicielowi znaku towarowego Unii Europejskiej powinno przysługiwać prawo podejmowania odpowiednich działań prawnych, w tym między innymi prawo zwrócenia się do krajowych organów celnych o podjęcie działań w odniesieniu do towarów, które w sposób domniemany naruszają prawa właściciela, jak zatrzymanie i zniszczenie, zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 608/2013 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽¹⁾. [Popr. 6]**
- (18b) **Artykuł 28 rozporządzenia (UE) nr 608/2013 stanowi, że posiadacz prawa ma ponosić odpowiedzialność wobec posiadacza towarów za szkody, między innymi w przypadku późniejszego uznania, że dane towary nie naruszają prawa własności intelektualnej. [Popr. 7]**
- (18c) **Państwa członkowskie powinny przyjmować stosowne środki w celu zapewnienia płynnego tranzytu leków generycznych. Właścicielowi znaku towarowego Unii Europejskiej nie powinno przysługiwać prawo uniemożliwienia jakimkolwiek stronom trzecim wprowadzenia towarów – w kontekście działalności handlowej – na obszar celny państwa członkowskiego z powodu dostrzeganych lub rzeczywistych podobieństw między międzynarodową niezastrzeżoną nazwą substancji aktywnej w leku a zarejestrowanym znakiem towarowym. [Popr. 8]**
- (19) **W celu skuteczniejszego zapobiegania wprowadzaniu **podrobionych** towarów naruszających prawo, zwłaszcza w kontekście sprzedaży przez internet **towarów dostarczanych w małych przesyłkach zgodnie z definicją zawartą w rozporządzeniu (UE) 608/2013** właściciel **prawidłowo zarejestrowanego znaku towarowego Unii Europejskiej** powinien mieć prawo zakazywania przywozu tych towarów do Unii, gdy cel handlowy przyświeca wyłącznie ~~nadawcy~~ **w obrocie handlowym udział bierze jedynie nadawca towarów podrobionych. W przypadku podjęcia takich środków państwa członkowskie powinny dopilnować, by poszczególne osoby lub podmioty, które zamówiły towary, były informowane o przyczynach podjęcia środków, a także o przysługujących im prawach względem nadawcy.** [Popr. 9]**
- (20) Aby umożliwić właścicielom znaków towarowych **Unii Europejskiej** skuteczniejsze zwalczanie procederu podrabiania towarów, powinni być oni uprawnieni do zakazywania umieszczania na towarach znaków naruszających ich prawa, a także zakazywania czynności przygotowawczych podejmowanych przed umieszczeniem tych znaków.
- (21) Wyłączne prawa przyznane przez znak towarowy **Unii Europejskiej** nie powinny upoważniać właściciela do zakazywania używania oznaczeń lub określeń, które są używane w sposób rzetelny i zgodny z uczciwymi praktykami w przemyśle i handlu. Aby stworzyć równe warunki dotyczące nazw handlowych i znaków towarowych w przypadku konfliktów w sytuacji, gdy nazwom handlowym regularnie udziela się nieograniczonej ochrony wobec późniejszych znaków towarowych, należy uznać, że użycie tego rodzaju obejmuje wyłącznie użycie własnego nazwiska. Powinno ono także obejmować użycie opisowych lub nieodróżniających oznaczeń lub określeń ogółem. Ponadto właściciel nie powinien być uprawniony do zakazywania ogólnego używania **znaku towarowego Unii Europejskiej** w rzetelny i uczciwy sposób w celu wskazania lub odwołania się do danych towarów i usług jako towarów i usług danego właściciela.
- (22) W celu zapewnienia pewności prawa i zagwarantowania legalnie nabytych praw ze znaku towarowego właściwe i konieczne jest określenie – bez uszczerbku dla zasady, zgodnie z którą praw z późniejszego znaku towarowego nie można egzekwować ze szkodą dla wcześniejszego znaku towarowego – że właściciele ~~europjskich~~ znaków towarowych **Unii Europejskiej** nie są uprawnieni do zgłaszania sprzeciwu wobec używania późniejszego znaku towarowego, jeśli późniejszy znak towarowy został uzyskany w czasie, gdy nie było możliwości egzekwowania praw z wcześniejszego znaku towarowego ze szkodą dla późniejszego znaku towarowego. **Podczas przeprowadzania kontroli organy celne powinny wykorzystywać uprawnienia i procedury określone przez prawodawstwo unijne właściwe w dziedzinie stosowania przepisów celnych dotyczących praw własności intelektualnej.** [Popr. 10]
- (23) Z uwagi na względy słuszności i pewność prawa używanie znaku towarowego **Unii Europejskiej** w postaci różniącej się w elementach, które nie zmieniają odróżniającego charakteru znaku w postaci, w jakiej ten znak został zarejestrowany, powinno być wystarczające do ochrony przyznanych praw bez względu na to, czy znak towarowy w postaci, w jakiej jest używany, jest również zarejestrowany.

⁽¹⁾ **Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 608/2013 z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej przez organy celne oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1383/2003 (Dz.U. L 181 z 29.6.2013, s. 15).**

Wtorek, 25 lutego 2014 r.

- (24) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 207/2009 przyznaje Komisji uprawnienia do przyjęcia przepisów wykonawczych do wspomnianego rozporządzenia. Na skutek wejścia w życie traktatu lizbońskiego uprawnienia przekazane Komisji zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 207/2009 muszą zostać dostosowane do postanowień art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.
- (25) Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów. Przygotowując i opracowując akty delegowane Komisja powinna zapewnić jednoczesne, terminowe i odpowiednie przekazywanie stosownych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
- (26) W celu zapewnienia skutecznej rejestracji aktów prawnych dotyczących znaku towarowego **Unii Europejskiej** jako przedmiotu własności i zapewnienia pełnej przejrzystości rejestru europejskich znaków towarowych Komisji powinny zostać przekazane uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 290 Traktatu w odniesieniu do określenia pewnych obowiązków zgłaszającego w stosunku do konkretnych znaków towarowych, szczegółów dotyczących procedury dokonania wpisów w rejestrze dotyczących przeniesienia znaków towarowych **Unii Europejskiej**, stworzenia i przeniesienia praw rzeczowych, wszczęcia egzekucji, udziału w postępowaniu upadłościowym, udzielenia lub przeniesienia licencji oraz do unieważnienia lub zmiany odpowiednich wpisów.
- (27) Ze względu na stopniowo malejącą i generalnie nieznaczną liczbę zgłoszeń wspólnotowych znaków towarowych dokonywanych w centralnych urzędach zajmujących się ochroną własności intelektualnej w państwach członkowskich („urzędach państw członkowskich”) zgłaszanie **znaku towarowego Unii Europejskiej** powinno być możliwe tylko w Agencji.
- (28) Ochrona w postaci **znaku towarowego Unii Europejskiej** udzielana jest w odniesieniu do konkretnych towarów i usług, których charakter i liczba określają zakres ochrony udzielonej właścicielowi znaku towarowego. Podstawowe znaczenie ma zatem ustanowienie w rozporządzeniu (WE) nr 207/2009 przepisów w zakresie oznaczania tożsamości i klasyfikacji towarów i usług oraz zapewnienie pewności prawa i skutecznej administracji poprzez wprowadzenie wymogu, że towary i usługi, dla których wnioskowane jest prawo ochronne na znak towarowy, są wskazane przez zgłaszającego w sposób wystarczająco jasny i precyzyjny, aby umożliwić właściwym organom i przedsiębiorstwom ustalenie, na podstawie samego zgłoszenia, zakresu ochrony, której dotyczy zgłoszenie. Użycie ogólnych terminów należy interpretować jako obejmujące wyłącznie wszystkie towary lub usługi wyraźnie objęte dosłownym znaczeniem danego terminu. Właścicielom znaków towarowych **Unii Europejskiej**, którzy ze względu na uprzednią praktykę agencji są zarejestrowani w odniesieniu do całego nagłówka klasyfikacyjnego klasyfikacji nicejskiej, należy dać możliwość dostosowania ich specyfikacji towarów i usług zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w celu zapewnienia, by treść rejestru spełniała wymagane standardy jasności i precyzji.
- (29) W celu zapewnienia skutecznego i efektywnego systemu dokonywania zgłoszenia **znaku towarowego Unii Europejskiej**, w tym zastrzegania pierwszeństwa i starszeństwa Komisji powinny zostać przekazane uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 290 Traktatu w odniesieniu do określenia sposobów i zasad dokonywania zgłoszenia **znaku towarowego Unii Europejskiej**, szczegółów dotyczących warunków formalnych zgłoszenia **znaku towarowego Unii Europejskiej**, treści zgłoszenia, ~~rodzaju opłaty za zgłoszenie~~, a także w odniesieniu do szczegółów dotyczących procedur ustalania wzajemności, zastrzegania pierwszeństwa z wcześniejszego zgłoszenia, pierwszeństwa z wystawienia oraz starszeństwa krajowego znaku towarowego. [Popr. 11]
- (30) Obecny system **znaku towarowego Unii Europejskiej** i krajowych poszukiwań nie jest ani wiarygodny, ani skuteczny. Powinien on zostać zastąpiony przez udostępnienie wszechstronnych, szybkich i skutecznych narzędzi wyszukiwania do bezpłatnego użytku publicznego w kontekście współpracy między Agencją a urzędami państw członkowskich.
- (31) W celu zapewnienia skutecznego, efektywnego i sprawnego badania i rejestracji zgłoszeń znaków towarowych **Unii Europejskiej** przez Agencję z zastosowaniem przejrzystych, dokładnych, uczciwych i sprawiedliwych procedur Komisji powinny zostać przekazane uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 290 Traktatu w odniesieniu do określenia szczegółowych informacji na temat procedur dotyczących badania zgodności z wymogami na dzień zgłoszenia i z warunkami formalnymi zgłoszenia, procedur weryfikacji płatności opłat za klasy i badania bezwzględnych podstaw odmowy, szczegółów dotyczących publikacji zgłoszenia, procedur poprawiania błędów oraz pomyłek w publikacjach zgłoszeń, szczegółów dotyczących procedur związanych z uwagami stron trzecich, szczegółowych informacji na temat procedury sprzeciwu, szczegółów dotyczących procedur wnoszenia i rozpatrywania sprzeciwów oraz regulujących zmianę i podział zgłoszenia, danych szczegółowych, które mają być wpisywane do rejestru przy rejestracji **znaku towarowego Unii Europejskiej**, zasad publikacji rejestracji oraz treści i warunków wydawania świadectwa rejestracji.

Wtorek, 25 lutego 2014 r.

- (32) W celu umożliwienia skutecznego i wydajnego przedłużania znaków towarowych **Unii Europejskiej** oraz w celu bezpiecznego stosowania przepisów dotyczących zmiany i podziału znaku towarowego **Unii Europejskiej** w praktyce bez szkody dla pewności prawa Komisji powinny zostać przekazane uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 290 Traktatu w odniesieniu do ~~zasad~~ **procedury przedłużania znaku towarowego Unii Europejskiej** i procedur regulujących zmianę i podział znaku towarowego **Unii Europejskiej**. [Popr. 12]
- (33) W celu umożliwienia właścicielowi znaku towarowego **Unii Europejskiej** łatwego zrzeczenia się znaku towarowego **Unii Europejskiej**, przy jednoczesnym poszanowaniu praw stron trzecich wpisanych do rejestru w związku z tym znakiem, oraz w celu zagwarantowania, że europejski znak towarowy może podlegać stwierdzeniu wygaśnięcia i unieważnieniu w skuteczny i efektywny sposób w drodze przejrzystych, dokładnych, uczciwych i sprawiedliwych procedur, oraz w celu uwzględniania zasad ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu, Komisji powinny zostać przekazane uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 290 Traktatu w odniesieniu do określenia procedury regulującej zrzecanie się znaku towarowego **Unii Europejskiej**, jak również procedur stwierdzenia wygaśnięcia i unieważnienia.
- (34) W celu umożliwienia skutecznego, efektywnego i pełnego przeglądu decyzji Agencji przez izby odwoławcze w drodze przejrzystych, dokładnych, uczciwych i sprawiedliwych procedur uwzględniających zasady ustanowione w rozporządzeniu (WE) nr 207/2009, Komisji powinny zostać przekazane uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 290 Traktatu w odniesieniu do szczegółów dotyczących treści zawiadomienia o odwołaniu, procedury wnoszenia i rozpatrywania odwołania, treści i formy decyzji izby odwoławczej oraz zwrotu opłat za wniesienie odwołania.
- (35) Jako uzupełnienie istniejących przepisów dotyczących wspólnotowych znaków wspólnych i w celu wyeliminowania obecnej nierównowagi pomiędzy systemami krajowymi a systemem znaku towarowego **Unii Europejskiej**, konieczne jest wprowadzenie zbioru szczegółowych przepisów w celu zapewnienia ochrony europejskich znaków certyfikujących, które zapewniają instytucjom lub organizacjom certyfikującym możliwość zezwalania uczestnikom systemu certyfikacji na używanie znaku jako oznaczenia dla towarów lub usług spełniających wymogi w zakresie certyfikacji.
- (35a) *Aby przyczynić się do usprawnienia całego systemu rejestracji i dopilnować, by nie rejestrowano znaków towarowych, gdy istnieją bezwzględne podstawy do odmowy rejestracji, w tym zwłaszcza gdy znak towarowy jest opisowy lub nieodróżniający bądź gdy ze względu na swój charakter może wprowadzać w błąd opinię publiczną, na przykład co do charakteru, jakości lub pochodzenia geograficznego towarów lub usług, strony trzecie powinny móc przedłożyć centralnym urzędem zajmującym się ochroną własności przemysłowej w państwach członkowskich pisemne uwagi wyjaśniające, które z bezwzględnych podstaw stanowią przeszkodę dla rejestracji.* [Popr. 13]
- (36) W celu umożliwienia skutecznego i efektywnego używania europejskich znaków wspólnych i europejskich znaków certyfikujących Komisji powinny zostać przekazane uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 290 Traktatu w odniesieniu do określania ~~terminów przedkładania~~ **formalnej treści** regulaminów używania tych znaków ~~oraz treści tych regulaminów~~. [Popr. 14]
- (37) Z doświadczenia nabytego w związku ze stosowaniem obecnego systemu wspólnotowego znaku towarowego wynika, że możliwe jest udoskonalenie niektórych aspektów procedury. W związku z tym należy podjąć pewne środki w celu uproszczenia i przyspieszenia procedur w stosownych przypadkach i zwiększenia pewności i przewidywalności prawa.
- (38) W celu zapewnienia sprawnego, skutecznego i efektywnego funkcjonowania systemu znaku towarowego **Unii Europejskiej** Komisji powinny zostać przekazane uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 290 Traktatu w odniesieniu do określenia wymogów dotyczących formy decyzji, szczegółów dotyczących zasad przeprowadzania postępowań ustnych i postępowań dowodowych, zasad powiadamiania, procedury zawiadomiania o utracie praw, środków komunikacji i formularzy, które mają być używane przez strony w postępowaniach, zasad obliczania i czasu trwania terminów, procedur odwołania decyzji lub unieważnienia wpisu do rejestru oraz poprawiania oczywistych błędów w decyzjach i błędów popełnionych przez Agencję, zasad przerwania postępowań, procedur dotyczących podziału oraz ustalenia kosztów, danych szczegółowych, które mają zostać wpisane do rejestru, ~~szczególności dotyczących wglądu do akt i przechowywania akt~~, zasad publikowania w Biuletynie Znaków Towarowych **Unii Europejskiej** oraz w Dzienniku Urzędowym Agencji, zasad współpracy administracyjnej między Agencją a organami państw członkowskich oraz szczegółów dotyczących reprezentowania przed Agencją. [Popr. 15]

Wtorek, 25 lutego 2014 r.

- (39) Ze względu na pewność prawa oraz większą przejrzystość należy jasno określić wszystkie zadania Agencji, w tym te, które nie są związane z zarządzaniem unijnym systemem znaków towarowych.
- (40) Z myślą o upowszechnianiu harmonizacji praktyk i opracowywaniu wspólnych narzędzi, konieczne jest ustanowienie odpowiednich ram współpracy między Agencją a urzędami państw członkowskich, ~~wyraźnie~~ określających **główne** obszary współpracy i uprawniających Agencję do koordynowania odpowiednich wspólnych projektów leżących w interesie Unii oraz do finansowania, do maksymalnej kwoty, tych wspólnych projektów za pośrednictwem dotacji. Takie wspólne działania powinny przynosić korzyści przedsiębiorstwom stosującym systemy znaków towarowych w ~~Europie Unii~~. Dla użytkowników systemu unijnego ustanowionego w ~~niniejszym~~ rozporządzeniu **WE) nr 207/2009** wspólne projekty, w szczególności bazy danych **wykorzystywane** do celów wyszukiwania i konsultacji, powinny ~~stanowić~~ **zapewniać bezpłatne**, dodatkowe, ogólnie dostępne, i efektywne ~~i bezpłatne~~ narzędzia służące spełnianiu konkretnych wymogów wynikających z jednolitego charakteru znaku towarowego **Unii Europejskiej**. **Nie należy jednak nakładać na państwa członkowskie obowiązku wdrażania wyników takich wspólnych projektów. Choć ważne jest, by wszystkie strony przyczyniały się do powodzenia wspólnych projektów, zwłaszcza przez dzielenie się najlepszymi praktykami i doświadczeniami, ściśle zobowiązanie wszystkich państw członkowskich do wdrażania wyników wspólnych projektów, nawet jeśli na przykład któreś państwo członkowskie uważa, że ma już lepsze narzędzie informatyczne lub podobne, nie byłoby ani proporcjonalne, ani w interesie użytkowników.** [Popr. 16]
- (41) Niektóre zasady dotyczące zarządzania Agencją powinny zostać dostosowane do wspólnego podejścia do agencji zdecentralizowanych UE, które zostało uzgodnione przez Parlament Europejski, Radę i Komisję w lipcu 2012 r.
- (42) W celu zapewnienia większej pewności prawa i przejrzystości, należy uaktualnić niektóre przepisy dotyczące organizacji i funkcjonowania Agencji.
- (43) W interesie należytego zarządzania finansami należy unikać gromadzenia nadmiernych nadwyżek budżetowych. Pozostaje to bez uszczerbku dla utrzymywania przez Agencję rezerwy finansowej w wysokości jej jednorocznych wydatków operacyjnych w celu zapewnienia ciągłości jej funkcjonowania i realizacji jej zadań.
- (44) W celu umożliwienia skutecznego i efektywnego przekształcenia zgłoszenia lub rejestracji znaku towarowego **Unii Europejskiej** na zgłoszenie krajowego znaku towarowego, przy jednoczesnym zapewnieniu dokładnego zbadania zgodności z odpowiednimi wymogami Komisji powinny zostać przekazane uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 290 Traktatu w odniesieniu do określenia warunków formalnych, z którymi musi być zgodny wniosek o przekształcenie, oraz szczegółów jego badania i publikowania.
- (44a) **Struktura opłat została określona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 2869/95⁽¹⁾. Jednakże strukturę opłat, która jest centralnym elementem systemu unijnego znaku towarowego, zmieniono tylko dwa razy od momentu jej ustanowienia i to dopiero po obszernej debacie politycznej. Dlatego kwestię struktury opłat należy uregulować bezpośrednio w rozporządzeniu (WE) nr 207/2009. Należy zatem uchylić rozporządzenie (WE) nr 2869/95 i skreślić postanowienia dotyczące struktury opłat zawarte w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 2868/95⁽²⁾.** [Popr. 17]
- (45) W celu zapewnienia skutecznej i efektywnej metody rozwiązywania sporów, spójności z systemem językowym określonym w rozporządzeniu (WE) nr 207/2009, szybkiego podejmowania decyzji w prostych sprawach oraz skutecznej i efektywnej organizacji izb odwoławczych, ~~a także w celu zagwarantowania odpowiedniego i realistycznego poziomu opłat pobieranych przez Agencję~~, przy jednoczesnym zapewnieniu zgodności z zasadami budżetowymi określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 207/2009, Komisji powinny zostać przekazane uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 290 Traktatu w odniesieniu do określenia szczegółów dotyczących języków, które mają być stosowane w kontaktach z Agencją, przypadków, w których decyzje w sprawie sprzeciwu i decyzje w sprawie unieważnienia powinny być podejmowane przez jednego członka wydziału lub izby, ~~szczegółów dotyczących organizacji izb odwoławczych, wysokości opłat na rzecz Agencji i szczegółów dotyczących ich płatności uiszczania opłat.~~ [Popr. 18]

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2869/95 z dnia 13 grudnia 1995 r. w sprawie opłat na rzecz Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrzny (znaki towarowe i wzory) (Dz.U. L 303 z 15.12.1995, s. 33).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2868/95 z dnia 13 grudnia 1995 r., wykonujące rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 303 z 15.12.1995, s. 1).

Wtorek, 25 lutego 2014 r.

- (46) W celu zapewnienia skutecznej i efektywnej rejestracji międzynarodowych znaków towarowych w pełnej zgodności z postanowieniami Protokołu do Porozumienia madryckiego o międzynarodowej rejestracji znaków Komisji powinny zostać przekazane uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 290 Traktatu w odniesieniu do określenia szczegółowych informacji na temat procedury dotyczące międzynarodowej rejestracji znaków towarowych.
- (46a) **Zgodnie z art. 28 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rad⁽¹⁾ y zasięgnięto opinii Europejskiego Inspektora Ochrony Danych, który wydał opinię w dniu 11 lipca 2013 r.⁽²⁾. [Popr. 19]**
- (47) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 207/2009;

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 207/2009 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) tytuł „Wspólnotowy znak towarowy” otrzymuje brzmienie „Znak towarowy **Unii Europejskiej**”;
- 2) w całym rozporządzeniu słowa „wspólnotowy znak towarowy” zastępuje się słowami „europejski znak towarowy **Unii Europejskiej**” i wprowadza się konieczne zmiany gramatyczne; **[Popr. 20. Ta poprawka dotyczy całości tekstu]**
- 3) w całym rozporządzeniu słowa „sąd w sprawach wspólnotowych znaków towarowych” zastępuje się słowami „sąd w sprawach europejskich znaków towarowych **Unii Europejskiej**” i wprowadza się konieczne zmiany gramatyczne; **[Popr. 21. Ta poprawka dotyczy całości tekstu.]**
- 4) w całym rozporządzeniu słowa „wspólnotowy znak wspólny” zastępuje się słowami „europejski znak wspólny **Unii Europejskiej**” i wprowadza się konieczne zmiany gramatyczne; **[Popr. 22. Ta poprawka dotyczy całości tekstu.]**
- 5) w całym rozporządzeniu, z wyjątkiem przypadków, o których mowa w pkt 2), 3) i 4), słowa „Wspólnota”, „Wspólnota Europejska” i „Wspólnoty Europejskie” zastępuje się słowem „Unia” i wprowadza się konieczne zmiany gramatyczne;
- 6) w całym rozporządzeniu słowo „Urząd”, o ile odnosi się ono do Urzędu Harmonizacji Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), ustanowionego w art. 2 rozporządzenia, zastępuje się słowem „Agencja” i wprowadza się konieczne zmiany gramatyczne;
- 7) w całym rozporządzeniu słowo „Prezes” zastępuje się słowami „dyrektor wykonawczy” i wprowadza się konieczne zmiany gramatyczne;
- 8) art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 2

Agencja

1. Ustanawia się Agencję Unii Europejskiej ds. Znaków Towarowych i Wzorów **Własności Intelektualnej** zwaną dalej »Agencją«. **[Popr. 23. Ta poprawka dotyczy całości tekstu.]**
2. Wszystkie odniesienia do Urzędu Harmonizacji Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), odczytuje się jako odniesienia do Agencji.”;

⁽¹⁾ **Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych (Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1).**

⁽²⁾ **Dz.U. C 32 z 4.2.2014, s. 23.**

Wtorek, 25 lutego 2014 r.

9) art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 4

Oznaczenia, z których może składać się ~~Europejski~~ znak towarowy **Unii Europejskiej**

~~Europejski~~ Znak towarowy **Unii Europejskiej** może składać się z jakichkolwiek oznaczeń, w szczególności z wyrazów, łącznie z nazwiskami, wzorów, liter, cyfr, barw jako takich, kształtu towarów lub ich opakowań lub dźwięków, pod warunkiem że **zastosowana została technologia, która jest ogólnie dostępna, i że** oznaczenia takie umożliwiają

a) odróżnianie towarów lub usług jednego przedsiębiorstwa od towarów lub usług innych przedsiębiorstw; **oraz**

b) przedstawienie ich w **Rejestrze Znaków Towarowych Unii Europejskiej** w sposób umożliwiający właściwym organom i opinii publicznej ustalenie **jasnego i** dokładnego przedmiotu ochrony udzielonej jego właścicielowi.”; **[Popr. 24]**

10) w art. 7 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 lit. j), k) i l) otrzymują brzmienie:

„j) znaki towarowe, które są wyłączone z rejestracji i które nie mogą być dalej używane na podstawie przepisów unijnego prawa lub postanowień umów międzynarodowych, których Unia jest stroną, przewidujących ochronę nazw pochodzenia i oznaczeń geograficznych;

k) znaki towarowe, które są wyłączone z rejestracji na podstawie przepisów unijnego prawa lub postanowień umów międzynarodowych, których Unia jest stroną, przewidujących ochronę **napojów spirytusowych**, określeń tradycyjnych dla wina i gwarantowanych tradycyjnych specjalności;

l) znaki towarowe, które zawierają wcześniejszą nazwę odmiany lub składają się z wcześniejszej nazwy odmiany zarejestrowanej zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 2100/94 (*) w sprawie wspólnotowego systemu ochrony odmian roślin w odniesieniu do tego samego rodzaju produktu.”; **[Popr. 25]**

(*) Rozporządzenie Rady (WE) nr 2100/94 z dnia 27 lipca 1994 r. w sprawie wspólnotowego systemu ochrony odmian roślin w odniesieniu do tego samego rodzaju produktu (Dz.U. L 227 z 1.9.1994, s. 1).”

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Ustęp 1 stosuje się bez względu na fakt, że podstawy odmowy rejestracji istnieją:

a) tylko w części Unii;

b) ~~wyłącznie w przypadku przetłumaczenia lub dokonania transkrypcji znaku towarowego w obcym języku lub w innym alfabecie na dowolny język urzędowy lub alfabet państwa członkowskiego.”; [Popr. 26]~~

11) w art. 8 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W wyniku sprzeciwu właściciela znaku towarowego, znaku towarowego nie rejestruje się:

a) jeżeli agent lub przedstawiciel właściciela znaku towarowego składa wniosek o jego rejestrację na swoją rzecz bez upoważnienia właściciela, chyba że agent lub przedstawiciel uzasadni swoje działanie; **lub [Popr. 27]**

b) jeżeli istnieje ryzyko pomylenia znaku towarowego z wcześniejszym znakiem chronionym poza Unią, pod warunkiem że wcześniejszy znak towarowy był wciąż rzeczywiście używany w dniu zgłoszenia, a zgłaszający działał w złej wierze.”;

b) w ust. 4 formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku sprzeciwu właściciela niezarejestrowanego znaku towarowego lub innego oznaczenia używanego w obrocie gospodarczym o znaczeniu większym niż lokalne, zgłoszonego znaku towarowego nie rejestruje się w przypadku i w zakresie, w jakim – zgodnie z przepisami unijnego prawa zapewniającymi ochronę nazw pochodzenia i oznaczeń geograficznych lub prawem państwa członkowskiego regulującym taki znak.”;

Wtorek, 25 lutego 2014 r.

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W wyniku sprzeciwu właściciela wcześniej zarejestrowanego znaku towarowego w rozumieniu ust. 2, zgłoszonego znaku towarowego nie rejestruje się, jeżeli jest on identyczny z wcześniejszym znakiem lub jest do niego podobny, bez względu na to, czy towary lub usługi, w odniesieniu do których został on zgłoszony, są identyczne z tymi, dla których wcześniejszy znak towarowy jest zarejestrowany, lub są albo nie są do nich podobne, jeżeli, w przypadku wcześniejszego **znaku towarowego Unii Europejskiej**, cieszy się on renomą w Unii lub, w przypadku wcześniejszego krajowego znaku towarowego, cieszy się on renomą w danym państwie członkowskim, i jeżeli używanie bez uzasadnionego powodu znaku towarowego będącego przedmiotem zgłoszenia przynosiłoby nienależyte korzyści z tego powodu lub byłoby szkodliwe dla odróżniającego charakteru lub renomy takiego wcześniejszego znaku towarowego.”;

12) art. 9 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 9

Prawa wynikające ~~z europejskiego~~ **ze** znaku towarowego **Unii Europejskiej**

1. Rejestracja znaku towarowego **Unii Europejskiej** przyznaje właścicielowi wyłączne prawa.
2. Bez uszczerbku dla praw właściciela nabytych przed dniem zgłoszenia lub datą pierwszeństwa znaku towarowego **Unii Europejskiej**, właściciel znaku towarowego **Unii Europejskiej** jest uprawniony do zakazania wszelkim stronom trzecim, które nie posiadają jego zgody, używania w obrocie handlowym jakiegokolwiek znaku w odniesieniu do towarów lub usług, jeżeli:
 - a) oznaczenie jest identyczne z ~~europejskim~~ znakiem towarowym **Unii Europejskiej** i jest używane dla towarów lub usług identycznych z tymi, dla których dany ~~europejski~~ znak towarowy **Unii Europejskiej** jest zarejestrowany; ~~a także używanie wpływa lub może wpływać na funkcję znaku towarowego Unii Europejskiej jako instrumentu gwarantującego konsumentom pochodzenie towarów lub usług;~~
 - b) **bez uszczerbku dla lit. a)** oznaczenie jest identyczne z ~~europejskim~~ znakiem towarowym **Unii Europejskiej** lub jest do niego podobne oraz jest używane dla towarów lub usług, które są identyczne z towarami lub usługami lub podobne do towarów lub usług, dla których znak towarowy **Unii Europejskiej** został zarejestrowany, jeżeli istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd opinii publicznej; prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd obejmuje prawdopodobieństwo skojarzenia oznaczenia ze znakiem towarowym;
 - c) oznaczenie jest identyczne z ~~europejskim~~ **ze** znakiem towarowym **Unii Europejskiej** lub jest do niego podobne, bez względu na to, czy jest on używany w odniesieniu do towarów lub usług, które są identyczne z towarami i usługami, dla których zarejestrowano ~~europejski~~ znak **Unii Europejskiej** towarowy, lub są do nich podobne lub niepodobne, w przypadku gdy cieszy się on renomą w Unii i w przypadku gdy używanie tego oznaczenia bez uzasadnionego powodu stanowi nieuprawnione wykorzystanie jego odróżniającego charakteru lub renomy lub jest dla nich szkodliwe.
3. Na podstawie warunków określonych ust. 2 mogą być zakazane w szczególności następujące działania:
 - a) umieszczanie oznaczenia na towarach lub ich opakowaniach;
 - b) oferowanie towarów, wprowadzanie ich do obrotu lub ich magazynowanie w tym celu pod takim oznaczeniem lub oferowanie i świadczenie usług pod tym oznaczeniem;
 - c) przywóz lub wywóz towarów pod takim oznaczeniem;
 - d) używanie oznaczenia jako nazwy handlowej lub firmy lub części nazwy handlowej lub firmy;
 - e) używanie oznaczenia w dokumentach handlowych i w reklamie;
 - f) używanie oznaczenia w reklamie porównawczej w sposób sprzeczny z dyrektywą 2006/114/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (*).

Wtorek, 25 lutego 2014 r.

4. Właścicielowi europejskiego znaku towarowego **Unii Europejskiej** przysługuje również prawo zakazywania przywozu **do Unii** towarów, o których mowa ust. 3 lit. e), **dostarczanych w małych przesyłkach zgodnie z definicją zawartą w rozporządzeniu (UE) nr 608/2013 Parlamentu Europejskiego i Rady** ^(*) w przypadku gdy w celach handlowych **obrocie handlowym** działa wyłącznie nadawca towarów **i gdy takie towary, w tym opakowania, opatrzone są bez upoważnienia znakiem towarowym identycznym ze znakiem towarowym Unii Europejskiej zarejestrowanym w odniesieniu do takich towarów lub którego nie można odróżnić pod względem jego istotnych elementów od tego znaku towarowego Unii Europejskiej. W przypadku podjęcia takich środków państwa członkowskie dopilnowują, by poszczególne osoby lub podmioty, które zamówiły towary, były informowane o przyczynach podjęcia środków, a także o przysługujących im prawach względem nadawcy.**

5. **Bez uszczerbku dla przepisów WTO, w szczególności art. V GATT dotyczącego swobodnego tranzytu towarów**, właścicielowi znaku towarowego **Unii Europejskiej** przysługuje również prawo do uniemożliwiania wszystkim stronom trzecim wprowadzenia towarów – w kontekście działalności handlowej – na obszar celny Unii bez dopuszczenia ich do swobodnego obrotu na tym obszarze, w przypadku gdy towary te, w tym opakowania, pochodzą z państw trzecich i są opatrzone, bez upoważnienia, znakiem towarowym, który jest identyczny **z** ~~europejskim~~ znakiem towarowym **Unii Europejskiej** zarejestrowanym w odniesieniu do tych towarów lub którego nie można odróżnić – pod względem jego istotnych elementów – od tego znaku towarowego. **[Popr. 28 i 116]**

(*) Dyrektywa 2006/114/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotycząca reklamy wprowadzającej w błąd i reklamy porównawczej (Dz.U. L 376 z 27.12.2006, str. 21)

(**) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 608/2013 z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej przez organy celne oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1383/2003 (Dz.U. L 181 z 29.6.2013, str. 15)";

13) dodaje się następujące artykuły:

„Artykuł 9a

Naruszenie praw właściciela w wyniku używania wizualnej postaci produktu, opakowania lub innych środków

W przypadku prawdopodobieństwa, że wizualna postać produktu, opakowanie lub inne środki, na których umieszczony jest znak towarowy, będą używane w odniesieniu do towarów lub usług, a takie użycie w stosunku do tych towarów i usług stanowiłoby naruszenie praw właściciela na podstawie art. 9 ust. 2 i 3, właściciel znaku towarowego **Unii Europejskiej** ma prawo zakazać:

- a) umieszczania w ramach obrotu handlowego oznaczenia identycznego ze znakiem towarowym **Unii Europejskiej** lub do niego podobnego na wizualnej postaci produktu, opakowaniu lub innych środkach, na których znak może zostać umieszczony;
- b) oferowania lub wprowadzania do obrotu, lub magazynowania w tych celach, lub też przywozu lub wywozu wizualnej postaci produktu, opakowania lub innych środków, na których umieszczony jest znak.

Artykuł 9b

Data, od której prawa są skuteczne wobec stron trzecich

1. Prawa przyznane przez znak towarowy **Unii Europejskiej** są skuteczne wobec stron trzecich z dniem opublikowania rejestracji znaku towarowego.
2. Można dochodzić odpowiedniego odszkodowania w odniesieniu do czynności mających miejsce po dacie opublikowania zgłoszenia znaku towarowego **Unii Europejskiej**, jeżeli czynności mające miejsce po opublikowaniu rejestracji znaku byłyby zakazane na mocy tej publikacji.
3. Sąd rozpatrujący sprawę nie może wydać orzeczenia co do istoty sprawy, dopóki rejestracja nie zostanie opublikowana.”;

14) art. 12 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 12

Ograniczenie skutków znaku towarowego **Unii Europejskiej**

1. ~~Europejski~~ Znak towarowy **Unii Europejskiej** nie uprawnia właściciela do zakazania stronie trzeciej używania w obrocie:

Wtorek, 25 lutego 2014 r.

- a) jej własnego nazwiska (nazwy własnej) lub adresu;
- b) oznaczeń lub wskazówek, które nie mają odróżniającego charakteru lub które dotyczą rodzaju, jakości, ilości, zamierzonego przeznaczenia, wartości, pochodzenia geograficznego, daty produkcji towarów lub świadczenia usług, lub innych cech charakterystycznych towarów lub usług;
- c) znaku towarowego do celów wskazania lub odwołania się do towarów lub usług jako towarów lub usług danego właściciela znaku towarowego, zwłaszcza jeżeli użycie znaku towarowego:
 - (i) jest niezbędne dla wskazania zamierzonego przeznaczenia towarów lub usług, zwłaszcza akcesoriów lub części zamiennych;
 - (ii) **ma miejsce w ramach reklamy porównawczej spełniającej wszystkie warunki określone w dyrektywie 2006/114/WE;**
 - (iii) **ma na celu zwrócenie uwagi konsumenta na odsprzedaż towarów oryginalnych, które pierwotnie zostały sprzedane przez właściciela znaku towarowego lub za jego zgodą;**
 - (iv) **ma na celu zaproponowanie legalnej alternatywy dla towarów lub usług właściciela znaku towarowego;**
 - (v) **ma miejsce w celu parodii, ekspresji artystycznej, krytyki lub komentarza.**

Akapit pierwszy **Ustęp niniejszy** stosuje się wyłącznie w przypadku, gdy używanie znaku towarowego przez stronę trzecią przebiega zgodnie z uczciwymi praktykami w handlu i przemyśle.

2. Uznaje się, że używanie znaku towarowego przez stronę trzecią nie przebiega zgodnie z uczciwymi praktykami zwłaszcza w jakimkolwiek z następujących przypadków:

- a) **jeśli** stwarza wrażenie, że istnieje związek handlowy między stroną trzecią a właścicielem znaku towarowego;
- b) **jeśli** stanowi nieuczciwe wykorzystanie odróżniającego charakteru lub renomy znaku towarowego bez uzasadnionego powodu lub jest dla nich szkodliwe;

2a. Znak towarowy nie uprawnia właściciela do zakazania stronie trzeciej używania znaku towarowego z uzasadnionego powodu mającego związek z jakimkolwiek niekomercyjnym zastosowaniem znaku.

2b. Znak towarowy nie uprawnia właściciela do zakazania stronie trzeciej używania, w obrocie handlowym, wcześniejszego prawa, które ma zastosowanie jedynie na konkretnym obszarze, jeżeli prawo to jest uznawane przez ustawodawstwo danego państwa członkowskiego i w granicach terytorium, na którym jest uznawane.”; [Popr. 29]

- 15) w ust. art. 13 ust. 1 słowa „we Wspólnocie” zastępuje się słowami „na terenie Europejskiego Obszaru Gospodarczego.”; **otrzymuje brzmienie:**

„1. Znak towarowy Unii Europejskiej nie uprawnia właściciela do zakazania jego używania w odniesieniu do towarów, które zostały wprowadzone do obrotu na terytorium Europejskiego Obszaru Gospodarczego pod tym znakiem towarowym przez właściciela lub za jego zgodą.”; [Popr. 30]

- 16) dodaje się następujący artykuł:

„Artykuł 13a

Niepodważalne prawo właściciela późniejszego zarejestrowanego znaku towarowego jako zarzut w postępowaniu w sprawie naruszenia

1. W postępowaniu w sprawie naruszenia właścicielowi znaku towarowego **Unii Europejskiej** nie przysługuje prawo zakazywania używania później zarejestrowanego **znaku towarowego Unii Europejskiej**, jeżeli ten późniejszy znak towarowy nie podlega stwierdzeniu nieważności, zgodnie z art. 53 ust. 3 i 4, art. 54 ust. 1 i 2 i art. 57 ust. 2.

2. W postępowaniu w sprawie naruszenia właścicielowi znaku towarowego **Unii Europejskiej** nie przysługuje prawo zakazywania używania później zarejestrowanego krajowego znaku towarowego, jeżeli ten późniejszy znak towarowy nie podlega stwierdzeniu nieważności, zgodnie z art. 8, art. 9 ust. 1 i 2 i art. 48 ust. 3 dyrektywy [xxx].

Wtorek, 25 lutego 2014 r.

3. W przypadku gdy właścicielowi znaku towarowego **Unii Europejskiej** nie przysługuje prawo zakazywania używania później zarejestrowanego znaku towarowego na podstawie ust. 1 lub 2, właścicielowi tego później zarejestrowanego znaku towarowego nie przysługuje w ramach postępowania w sprawie naruszenia prawo do zakazania używania wcześniejszego znaku towarowego **Unii Europejskiej**.”;

17) art. 15 ust. 1 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„W rozumieniu akapitu pierwszego za używanie uważa się również:

a) używanie znaku towarowego **Unii Europejskiej** w postaci różniącej się w elementach, które nie zmieniają odróżniającego charakteru znaku w postaci, w jakiej ten znak został zarejestrowany, bez względu na to, czy znak towarowy w postaci, w jakiej jest używany, jest również zarejestrowany;

b) umieszczanie znaku towarowego **Unii Europejskiej** na towarach lub na ich opakowaniach w Unii wyłącznie w celu wywozu.”;

18) w art. 16 ust. 1 formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„1. Jeżeli art. 17–24 nie stanowią inaczej, znak towarowy **Unii Europejskiej** jako przedmiot własności traktowany jest w całości i na całym terytorium Unii tak jak krajowy znak towarowy zarejestrowany w państwie członkowskim, w którym według rejestru znaków towarowych **Unii Europejskiej** (zwanego dalej »rejestrem«):”;

19) w art. 17 skreśla się ust. 4;

20) art. 18 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 18

Przeniesienie znaku towarowego zarejestrowanego na rzecz agenta

1. W przypadku gdy znak towarowy **Unii Europejskiej** został zarejestrowany na rzecz agenta lub przedstawiciela osoby, która jest właścicielem tego znaku towarowego, bez upoważnienia właściciela, właściciel uprawniony jest do wystąpienia o dokonanie cesji znaku towarowego **Unii Europejskiej** na swoją rzecz, chyba że agent lub przedstawiciel usprawiedliwi swoje działanie.

2. Właściciel może złożyć wniosek o dokonanie cesji zgodnie z ust. 1 do następujących organów:

a) Agencji, zamiast wniosku o unieważnienie na podstawie art. 53 ust. 1 lit. b);

b) sądu w sprawach znaków towarowych **Unii Europejskiej**, o którym mowa w art. 95, zamiast roszczenia wzajemnego o stwierdzenie unieważnienia na podstawie art. 100 ust. 1.”;

21) w art. 19 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Na wniosek jednej ze stron prawa, o których mowa w ust. 1, lub przeniesienie tych praw wpisuje się do rejestru, a informacje o nich publikuje.”;

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3. Wpis do rejestru dokonany zgodnie z ust. 2 unieważnia się lub zmienia na wniosek jednej ze stron.”;

22) w art. 20 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„4. Wpis do rejestru dokonany zgodnie z ust. 3 unieważnia się lub zmienia na wniosek jednej ze stron.”;

23) w art. 22 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„6. Wpis do rejestru dokonany zgodnie z ust. 5 unieważnia się lub zmienia na wniosek jednej ze stron.”;

Wtorek, 25 lutego 2014 r.

24) w tytule II dodaje się sekcję w brzmieniu:

„SEKCJA 5

Przekazanie uprawnień

Artykuł 24a

Przekazanie uprawnień

Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 163, określających:

- a) zobowiązanie zgłaszającego do zapewnienia tłumaczenia bądź transkrypcji w języku zgłoszenia, o których mowa w art. 7 ust. 2 lit. b);
- b) procedurę wpisania do rejestru przeniesienia zgodnie z art. 17 ust. 5;
- c) procedurę wpisania do rejestru utworzenia lub przeniesienia praw rzeczowych zgodnie z art. 19 ust. 2;
- d) procedurę wpisania do rejestru wszczęcia egzekucji zgodnie z art. 20 ust. 3;
- e) procedurę wpisania do rejestru wszczęcia postępowania upadłościowego zgodnie z art. 21 ust. 3;
- f) procedurę wpisania do rejestru udzielenia lub przeniesienia licencji zgodnie z art. 22 ust. 5;
- g) procedurę unieważnienia lub zmiany wpisu do rejestru prawa rzeczowego, wszczęcia egzekucji lub licencji zgodnie z, odpowiednio, art. 19 ust. 3, art. 20 ust. 4 i art. 22 ust. 6.”;

25) art. 25 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 25

Zgłaszanie

Zgłoszenia znaku towarowego **Unii Europejskiej** dokonuje się w Agencji.”;

26) w art. 26 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 lit. d) otrzymuje brzmienie:

„d) przedstawienie znaku towarowego, które jest zgodne z wymogami określonymi w art. 4 lit. b).”;

aa) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zgłoszenie znaku towarowego Unii Europejskiej wymaga uiszczenia opłaty. Opłata za zgłoszenie obejmuje:

a) opłatę podstawową;

b) opłatę klasową dla klas powyżej pierwszej, do której należą towary lub usługi zgodnie z art. 28;

c) w stosownych przypadkach, opłatę za poszukiwania, o której mowa w art. 38 ust. 2.

Zgłaszający wydaje zlecenie płatnicze, aby uiścić opłatę za zgłoszenie, najpóźniej w dniu dokonania zgłoszenia.”; [Popr. 31]

Wtorek, 25 lutego 2014 r.

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Obok wymogów, o których mowa w ust. 1 i 2, zgłoszenie znaku towarowego **Unii Europejskiej** musi spełniać wymogi formalne określone zgodnie z art. 35a lit. b). Jeżeli wymogi te przewidują, że znak towarowy ma być przedstawiony w formie elektronicznej, dyrektor wykonawczy Agencji określa formaty i maksymalną wielkość pliku elektronicznego.”;

27) art. 27 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 27

Data dokonania zgłoszenia

Za datę dokonania zgłoszenia znaku towarowego **Unii Europejskiej** przyjmuje się dzień, w którym zgłaszający złożył w Agencji dokumenty zawierające informacje określone w art. 26 ust. 1., pod warunkiem ~~uiszczenia~~ **wydanania zlecenia płatniczego dotyczącego** opłaty za zgłoszenie, ~~przy czym zlecenie płatnicze dotyczące tej opłaty powinno zostać złożone najpóźniej w tym dniu.~~ **w przeciągu 21 dni od daty złożenia wymienionych dokumentów**; [Popr. 32]

28) art. 28 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 28

Oznaczenie tożsamości i klasyfikacja towarów i usług

1. Towary i usługi, w stosunku do których wnioskuje się o rejestrację, klasyfikuje się zgodnie z systemem klasyfikacji ustanowionym Porozumieniem nicejskim dotyczącym międzynarodowej klasyfikacji towarów i usług dla celów rejestracji znaków z dnia 15 czerwca 1957 r. (zwanym dalej »klasyfikacją nicejską«).

2. Zgłaszający wskazuje towary i usługi, w odniesieniu do których wnioskuje o ochronę znaku towarowego, z odpowiednią jasnością i precyzją, aby umożliwić właściwym organom i podmiotom gospodarczym, wyłącznie na tej podstawie, określenie zakresu wnioskowanej ochrony. Wykaz towarów i usług dopuszcza klasyfikację każdej pozycji wyłącznie do jednej klasy klasyfikacji nicejskiej.

3. Do celów ust. 2 dopuszcza się użycie ogólnych określeń nagłówków klasyfikacyjnych klasyfikacji nicejskiej lub innych ogólnych terminów, pod warunkiem że spełniają one wymagane standardy jasności i precyzji.

4. Agencja odrzuca zgłoszenie w odniesieniu do oznaczeń lub terminów, które są niejasne lub nieprecyzyjne, jeśli zgłaszający nie zaproponuje możliwego do przyjęcia brzmienia tych terminów w terminie ustalonym w tym celu przez Agencję.

5. Użycie ogólnych terminów, w tym ogólnych określeń nagłówków klasyfikacyjnych klasyfikacji nicejskiej, interpretuje się jako obejmujące wyłącznie wszystkie towary lub usługi wyraźnie objęte dosłownym znaczeniem danego określenia lub terminu. Użycia tych terminów lub określeń nie można interpretować w sposób sugerujący, że obejmują one zastrzeżenie dotyczące towarów lub usług, którego nie można w ten sposób rozumieć.

6. Jeżeli zgłaszający wnioskuje o rejestrację do więcej niż jednej klasy, towary i usługi ~~grupuje się~~ **grupuje on** według klas klasyfikacji nicejskiej, przy czym każda grupa poprzedzana jest numerem klasy, do której należy dana grupa towarów lub usług, i ~~prezentowana~~ **prezentuje je** według kolejności klas. [Popr. 33]

7. Klasyfikacja towarów i usług służy wyłącznie celom administracyjnym. Figurowanie towarów i usług w tej samej klasie według klasyfikacji nicejskiej nie stanowi podstawy, aby uznać je za podobne do siebie, a figurowanie towarów i usług w różnych klasach według klasyfikacji nicejskiej nie stanowi podstawy, aby uznać je za niepodobne do siebie.

8. Właściciele znaków towarowych **Unii Europejskiej** zgłoszonych przed dniem 22 czerwca 2012 r., które zostały zarejestrowane ~~wyłącznie~~ w odniesieniu do całego nagłówka klasyfikacji nicejskiej, mogą oświadczyć, że ich intencją w dniu dokonania zgłoszenia było uzyskanie ochrony w stosunku do towarów lub usług wykraczających poza towary lub usługi objęte dosłownym znaczeniem nagłówka danej klasy, pod warunkiem że tak oznaczone towary lub usługi znajdują się w alfabetycznym wykazie dla danej klasy w edycji klasyfikacji nicejskiej obowiązującej w dniu dokonania zgłoszenia. [Popr. 34]

Wtorek, 25 lutego 2014 r.

Oświadczenie takie jest składane w Agencji w terminie ~~czterech~~ **sześciu** miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia i wskazuje w sposób jasny, dokładny i szczegółowy towary i usługi inne niż te wyraźnie objęte dosłownym znaczeniem określeń nagłówków klasyfikacyjnych, pierwotnie objętych zamiarem właściciela. Agencja podejmuje stosowne środki w celu dokonania zmian rejestru. Możliwość ta pozostaje bez uszczerbku dla stosowania art. 15, art. 42 ust. 2, art. 51 ust. 1 ~~lit. a)~~ i art. 57 ust. 2. [Popr. 35]

Uznaje się, że znak towarowy **Unii Europejskiej**, w odniesieniu do którego nie złożono żadnego oświadczenia w terminie, o którym mowa w akapicie drugim, obejmuje, po upływie tego terminu, jedynie towary lub usługi wyraźnie objęte dosłownym znaczeniem określeń zawartych w nagłówku danej klasy.

8a. W przypadku dokonania zmiany w rejestrze wyłączne prawa wynikające ze znaku towarowego Unii Europejskiej na mocy art. 9 nie uniemożliwiają żadnej stronie trzeciej dalszego używania znaku towarowego w odniesieniu do towarów i usług w przypadku i w zakresie, w jakim:

- a) używanie znaku towarowego dotyczącego tych towarów i usług rozpoczęło się przed dokonaniem zmiany w rejestrze, oraz
- b) używanie znaku towarowego w odniesieniu do tych towarów i usług nie naruszało praw przysługujących właścicielowi w oparciu o dosłowne znaczenie rejestrowania towarów i usług odnotowanych w rejestrze w tym czasie.

Ponadto zmiana wykazu towarów i usług odnotowanych w rejestrze nie uprawnia właściciela znaku towarowego Unii Europejskiej do zgłoszenia sprzeciwu względem zgłoszonego później znaku towarowego ani do złożenia wniosku o stwierdzenie unieważnienia w przypadku i w zakresie, w jakim:

- a) przed wprowadzeniem zmiany do rejestru zgłoszony później znak towarowy dotyczący towarów lub usług był już wykorzystywany lub złożone zostało zgłoszenie o jego zarejestrowanie, oraz
- b) używanie znaku towarowego w odniesieniu do tych towarów i usług nie naruszało i nie naruszyłoby praw przysługujących właścicielowi w oparciu o dosłowne znaczenie rejestrowania towarów i usług odnotowanych w rejestrze w tym czasie.”; [Popr. 36]

29) w art. 29 ust. 5 dodaje się zdanie w brzmieniu:

„W razie konieczności dyrektor wykonawczy Agencji zwraca się do Komisji o ~~rozważenie skierowania~~ **skierowanie** zapytania w celu ustalenia, czy państwo w rozumieniu pierwszego zdania przyznaje takie traktowanie na zasadzie wzajemności.”; [Popr. 37]

30) art. 30 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 30

Zastrzeżenie pierwszeństwa

1. Zastrzeżenia pierwszeństwa dokonuje się jednocześnie z dokonaniem zgłoszenia ~~znaku towarowego Unii Europejskiej Unii Europejskiej~~ i zawiera ono datę, numer i państwo, w którym dokonano wcześniejszego zgłoszenia. ~~Zgłaszający składa egzemplarz poprzedniego zgłoszenia w terminie trzech miesięcy od daty dokonania zgłoszenia. W przypadku gdy poprzednie zgłoszenie jest zgłoszeniem znaku towarowego Unii Europejskiej, Agencja z urzędu dołącza do akt egzemplarz poprzedniego zgłoszenia.~~ [Popr. 38]

2. Dyrektor wykonawczy Agencji może postanowić, że dodatkowe informacje i dokumentacja, które mają zostać przedstawione przez zgłaszającego w zastrzeżeniu pierwszeństwa, mogą nie obejmować wszystkich informacji wymaganych zgodnie z przepisami przyjętymi zgodnie z art. 35a lit. d), pod warunkiem że wymagana informacja jest dostępna dla Agencji z innego źródła.”;

31) w art. 33 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w ust. 1 dodaje się zdanie w brzmieniu:

„Zastrzeżenia pierwszeństwa dokonuje się jednocześnie z dokonaniem zgłoszenia znaku towarowego **Unii Europejskiej**.”;

Wtorek, 25 lutego 2014 r.

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zgłaszający, który zamierza zastrzec pierwszeństwo zgodnie z ust. 1, przedstawia dowody, że wystawione towary lub usługi były oznaczone zgłaszającym znakiem.”;

32) art. 34 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Starszeństwo zastrzeżone dla znaku towarowego **Unii Europejskiej** wygasa, jeżeli stwierdzono nieważność lub wygaśnięcie wcześniejszego znaku towarowego, którego starszeństwo zastrzeżono. Jeżeli stwierdzono wygaśnięcie wcześniejszego znaku towarowego, starszeństwo wygasa, pod warunkiem że wygaśnięcie stało się skuteczne przed datą zgłoszenia lub datą pierwszeństwa znaku towarowego **Unii Europejskiej**.”;

33) w tytule III dodaje się sekcję w brzmieniu:

„SEKCJA 5

Przekazanie uprawnień

Artykuł 35a

Przekazanie uprawnień

Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 163, określających:

a) środki i zasady dokonania zgłoszenia Agencji znaku towarowego **Unii Europejskiej** zgodnie z art. 25;

b) szczegóły dotyczące **formalnej** treści zgłoszenia znaku towarowego **Unii Europejskiej** określonej w art. 26 ust. 1, rodzaju opłat należnych za zgłoszenie, o których mowa w art. 26 ust. 2, w tym liczby klas towarów i usług podlegających tym opłatom, a także warunków formalnych zgłoszenia, o których mowa w art. 26 ust. 3; [Popr. 39]

c) procedury ustalania wzajemności w zgodnie z art. 29 ust. 5;

d) procedurę i przepisy dotyczące informacji i dokumentacji w celu zastrzeżenia pierwszeństwa z wcześniejszego zgłoszenia zgodnie z art. 30;

e) procedurę i przepisy dotyczące dowodów w celu zastrzeżenia pierwszeństwa z wystawienia zgodnie z art. 33 ust. 1

f) procedury zastrzeżenia starszeństwa krajowego znaku towarowego zgodnie z art. 34 ust. 1 i art. 35 ust. 1.”;

34) art. 36 ust. 1 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) zgłoszenie znaku towarowego **Unii Europejskiej** spełnia wymogi ustanowione w niniejszym rozporządzeniu oraz wymogi formalne, o których mowa w art. 26 ust. 3.”;

35) w art. 37 skreśla się ust. 2;

36) w tytule IV skreśla się sekcję 2;

37) w art. 39 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku gdy spełnione są wymogi, jakim musi odpowiadać zgłoszenie znaku towarowego **Unii Europejskiej**, zgłoszenie publikowane jest do celów art. 42 w zakresie, w jakim nie zostało odrzucone na podstawie art. 37. Publikacja zgłoszenia pozostaje bez uszczerbku dla informacji udostępnionych już opinii publicznej w inny sposób zgodnie z niniejszym rozporządzeniem i zgodnie z aktami delegowanymi przyjętymi na podstawie niniejszego rozporządzenia.”;

Wtorek, 25 lutego 2014 r.

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3. Agencja poprawia wszelkie błędy i pomyłki w publikacji zgłoszenia.”;

38) art. 40 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 40

Uwagi stron trzecich

1. Każda osoba fizyczna lub prawna oraz każda grupa lub organ reprezentujący wytwórców, producentów, usługodawców, handlowców lub konsumentów może przekazać do Agencji uwagi na piśmie, wskazując, w oparciu o które podstawy zgodnie z art. 5 i 7 znak towarowy nie może zostać zarejestrowany z urzędem.

Podmioty te nie mogą być stronami w postępowaniu przed Agencją.

2. Uwagi stron trzecich przekazywane są przed upływem terminu wniesienia sprzeciwu lub, jeżeli zgłoszono sprzeciw wobec znaku towarowego, przed podjęciem ostatecznej decyzji co do sprzeciwu.

3. Przekazanie uwag, o którym mowa w ust. 1, pozostaje bez uszczerbku dla prawa Agencji do ponownego wszczęcia, z jej własnej inicjatywy, w stosownym wypadku, badania bezwzględnych podstaw w dowolnym momencie przed rejestracją.

4. Uwagi, o których mowa w ust. 1, przekazywane są zgłaszającemu, który może się do nich ustosunkować.”;

39) art. 41 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Sprzeciw sporządza się w formie pisemnej i określa on podstawy, na jakich jest oparty. Sprzeciw uznaje się za prawidłowo wniesiony dopiero po uiszczeniu opłaty.

4. W terminie wyznaczonym przez Agencję osoba wnosząca sprzeciw przedstawia stan faktyczny, dowody i argumenty na poparcie swojego stanowiska.”;

40) ~~w art. 42 ust. 2 zdanie pierwsze sformułowanie „w okresie pięciu lat poprzedzających publikację” otrzymuje brzmienie „w okresie pięciu lat poprzedzających datę dokonania zgłoszenia lub datę pierwszeństwa”;~~

„2. Na wniosek zgłaszającego właściciel wcześniejszego znaku towarowego Unii Europejskiej, który zgłosił sprzeciw, przedstawia dowód, że w okresie pięciu lat poprzedzających datę zgłoszenia lub datę pierwszeństwa znaku towarowego Unii Europejskiej wcześniejszy znak towarowy Unii Europejskiej był rzeczywiście używany w Unii w odniesieniu do towarów lub usług, dla których jest on zarejestrowany i które przytacza on jako uzasadnienie swojego sprzeciwu, lub że istnieją usprawiedliwione powody nieużywania znaku, pod warunkiem że wcześniejszy znak towarowy Unii Europejskiej był w tym terminie zarejestrowany od co najmniej pięciu lat. Wobec braku takiego dowodu sprzeciw odrzuca się. Jeżeli wcześniejszy znak Unii Europejskiej był używany tylko dla części towarów lub usług, dla których jest on zarejestrowany, do celów rozpatrywania sprzeciwu uznawany jest on za zarejestrowany tylko dla tej części towarów lub usług.”; [Popr. 40]

41) w art. 44 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) przed nadaniem przez Agencję daty dokonania zgłoszenia, o której mowa w art. 27, i w przed upływem terminu wniesienia sprzeciwu przewidzianego w art. 41 ust. 1.”;

b) skreśla się ust. 3;

42) art. 45 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 45

Rejestracja

1. W przypadku gdy zgłoszenie spełnia wymagania niniejszego rozporządzenia i jeżeli nie został wniesiony żaden sprzeciw w terminie określonym art. 41 ust. 1 lub jeżeli sprzeciw został odrzucony na podstawie ostatecznej decyzji, znak towarowy jest rejestrowany jako znak towarowy **Unii Europejskiej**. Rejestracja jest publikowana.

Wtorek, 25 lutego 2014 r.

2. Agencja wydaje świadectwo rejestracji. Świadectwo może zostać wydane drogą elektroniczną.
 3. Właściciel zarejestrowanego znaku towarowego **Unii Europejskiej** posiada prawo do używania – w odniesieniu do towarów i usług objętych rejestracją – symbolu znajdującego się obok znaku towarowego, świadczącego o tym, że dany znak towarowy został zarejestrowany w Unii, tylko jeżeli rejestracja pozostaje ważna. Dokładną konfigurację tego symbolu ustala dyrektor wykonawczy agencji.
 4. Zarejestrowany znak towarowy nie może być używany przez osoby inne niż właściciel znaku lub bez jego uprzedniej zgody. Właściciel znaku towarowego nie może używać symbolu znaku towarowego przed zarejestrowaniem znaku towarowego lub po wygaśnięciu, unieważnieniu, upływie terminu ważności lub zrzeczeniu się znaku towarowego.”;
- 43) w tytule IV dodaje się sekcję w brzmieniu:
- „SEKCJA 7
- Przekazanie uprawnień
- Artykuł 45a
- Przekazanie uprawnień
- Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 163, określających:
- a) procedurę badania zgodności z warunkami nadania daty zgłoszenia, o których mowa w art. 36 ust. 1 lit. a), i z warunkami formalnymi, o których mowa w art. 26 ust. 3, oraz procedurę weryfikacji uiszczenia opłat uzależnionych od ilości klas, o których mowa w art. 36 ust. 1 lit. c);
 - b) procedurę badania bezwzględnych podstaw odmowy, o których mowa w art. 37;
 - c) szczegółowe informacje, które musi zawierać publikacja zgłoszenia, o którym mowa w art. 39 ust. 1,
 - d) procedurę poprawiania błędów i pomyłek w publikacjach zgłoszeń znaków towarowych **Unii Europejskiej** zgodnie z art. 39 ust. 3;
 - e) procedurę przedkładania uwag przez strony trzecie zgodnie z art. 40;
 - f) szczegóły dotyczące procedury wnoszenia i rozpatrywania sprzeciwu zgodnie z w art. 41 i 42;
 - g) procedury regulujące zmianę zgłoszenia zgodnie z art. 43 ust. 2 oraz podziału zgłoszenia zgodnie z art. 44;
 - h) dane szczegółowe, które muszą zostać wpisane do rejestru podczas rejestracji znaku towarowego **Unii Europejskiej** i zasady publikacji rejestracji, o których mowa w art. 45 ust. 1, oraz treść świadectwa rejestracji, o którym mowa w art. 45 ust. 2, i warunki jego wydania.”;
- 43a) **w art. 47 dodaje się ustęp w brzmieniu:**
- „1a. **Na opłatę uiszczaną za przedłużenie znaku towarowego Unii Europejskiej składają się:**
- a) **opłata podstawowa;**
 - b) **opłaty klasowe dla klas powyżej pierwszej klasy, w odniesieniu do której wnioskuje się o przedłużenie; oraz**
 - c) **w stosownych przypadkach dodatkowa opłata za opóźnioną płatność opłaty za przedłużenie lub za opóźnione złożenie wniosku o przedłużenie zgodnie z ust. 3”;** [Popr. 41]
- 44) w art. 49 skreśla się ust. 3;
- 45) dodaje się artykuł w brzmieniu:
- „Artykuł 49a
- Przekazanie uprawnień
- Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 163, określających:

Wtorek, 25 lutego 2014 r.

- a) ~~proceduralne warunki~~ **procedurę** przedłużenia **znaku towarowego Unii Europejskiej** na podstawie art. 47, w tym rodzaj opłat, które należy uiścić; [Popr. 42]
- b) procedurę regulującą zmianę rejestracji **znaku towarowego Unii Europejskiej** przewidzianą w art. 48 ust. 2;
- c) procedurę regulującą podział rejestracji **znaku towarowego Unii Europejskiej** przewidziany w art. 49.”;

46) art. 50 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Zrzeczenie się znaku towarowego przez właściciela zgłasza się do Agencji w formie pisemnej. Staje się ono skuteczne z chwilą wpisu do rejestru. Ważność zrzeczenia się znaku towarowego ~~znaku towarowego Unii Europejskiej Unii Europejskiej~~, które zgłoszono do Agencji po złożeniu wniosku o stwierdzenie wygaśnięcia **lub unieważnienia** tego znaku towarowego zgodnie z art. 56 ust. 1, jest uwarunkowane ostatecznym odrzuceniem wniosku o stwierdzenie wygaśnięcia lub **unieważnienia bądź** jego wycofaniem.”; [Popr. 43]

„3. Zrzeczenie się wpisuje się do rejestru tylko za zgodą właściciela prawa wpisanego do rejestru. Jeżeli licencja jest wpisana do rejestru, zrzeczenie się wpisuje się do rejestru tylko w przypadku, gdy właściciel znaku udowodni, że powiadomił licencjobiorcę o swoim zamiarze zrzeczenia się znaku towarowego; wpisu takiego dokonuje się po upływie terminu ~~ustalonego zgodnie z art. 57a lit. a)~~ **trzech miesięcy od dnia, w którym Agencja zostanie przekonana przez właściciela znaku towarowego o tym, że powiadomił on licencjobiorcę o swoim zamiarze zrzeczenia się tego znaku.**”; [Popr. 44]

47) w art. 53 ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Warunki określone w lit. a), b) i c) akapitu pierwszego muszą być spełnione w dniu dokonania zgłoszenia lub w dacie pierwszeństwa **znaku towarowego Unii Europejskiej.**”;

48) ~~w~~ art. 54 ust. 1 i 2 ~~skreśla się słowa „ani sprzeciwiać się używaniu późniejszego znaku”;~~otrzymuje brzmienie:

„1. **Właściciel znaku towarowego Unii Europejskiej, który przyzwał przez pięć następujących po sobie lat na używanie późniejszego znaku towarowego Unii Europejskiej w Unii i był świadomy tego używania, nie może wnosić na podstawie wcześniejszego znaku towarowego [...] o stwierdzenie nieważności późniejszego znaku [...] w odniesieniu do towarów lub usług, dla których późniejszy znak był używany, chyba że zgłoszenia późniejszego znaku towarowego Unii Europejskiej dokonano w złej wierze.**

2. **W przypadku gdy właściciel wcześniejszego krajowego znaku towarowego określonego w art. 8 ust. 2 lub innego wcześniejszego znaku określonego w art. 8 ust. 4 przyzwał przez pięć następujących po sobie lat na używanie późniejszego znaku towarowego Unii Europejskiej w państwie członkowskim, w którym wcześniejszy znak towarowy lub inne wcześniejsze oznaczenie było chronione i był świadomy tego używania, nie może wnosić na podstawie wcześniejszego znaku towarowego lub innego wcześniejszego oznaczenia o stwierdzenie nieważności późniejszego znaku [...] w odniesieniu do towarów lub usług, dla których późniejszy znak był używany, chyba że zgłoszenia późniejszego znaku towarowego Unii Europejskiej dokonano w złej wierze.”;** [Popr. 45]

49) w art. 56 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w ust. 1 lit. c) słowa „zgodnie z ustawodawstwem odpowiedniego państwa członkowskiego” zastępuje się słowami „zgodnie z prawodawstwem Unii lub ustawodawstwem odpowiedniego państwa członkowskiego”;
- b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wniosek o stwierdzenie wygaśnięcia lub nieważności jest niedopuszczalny, jeżeli wniosek odnoszący się do tego samego przedmiotu i podstawy roszczenia oraz dotyczący tych samych stron, został rozstrzygnięty. co do przedmiotu, przez Agencję lub sąd w sprawach znaków towarowych **Unii Europejskiej**, o którym mowa w art. 95, i jeżeli decyzja Agencji lub decyzja Sądu w sprawie danego zgłoszenia stały się prawomocne.”;

Wtorek, 25 lutego 2014 r.

- 50) ~~w art. 57 ust. 2 zdanie drugie słowa „zostało opublikowane” zastępuje się słowami „zostało dokonane lub w dacie pierwszeństwa znaku towarowego Unii Europejskiej”; otrzymuje brzmienie:~~

„2. Na wniosek właściciela znaku towarowego Unii Europejskiej właściciel wcześniejszego znaku towarowego Unii Europejskiej, będący stroną w postępowaniu o unieważnienie, przedstawia dowód, że w okresie pięciu lat poprzedzających datę złożenia wniosku o unieważnienie wcześniejszy znak towarowy Unii Europejskiej był rzeczywiście używany w Unii w związku z towarami lub usługami, dla których został on zarejestrowany i które przytacza on jako uzasadnienie swojego wniosku, lub że istnieją usprawiedliwione powody nieużywania znaku, pod warunkiem że wcześniejszy znak towarowy Unii Europejskiej był zarejestrowany w tym momencie od co najmniej pięciu lat. Jeżeli w dniu, w którym zgłoszenie znaku towarowego Unii Europejskiej zostało dokonane lub w którym przypada data pierwszeństwa znaku towarowego Unii Europejskiej wcześniejszy znak towarowy Unii Europejskiej był zarejestrowany od co najmniej pięciu lat, właściciel wcześniejszego znaku towarowego Unii Europejskiej przedstawia dowód, że warunki określone w art. 42 ust. 2 były na ten dzień spełnione. Wobec braku takiego dowodu wniosek o unieważnienie odrzuca się. Jeżeli wcześniejszy znak towarowy Unii Europejskiej używany był tylko w odniesieniu do części towarów lub usług, dla których został on zarejestrowany, uznawany jest, do celu rozpatrywania wniosku o unieważnienie za zarejestrowany tylko dla tej części towarów i usług.”;
[Popr. 46]

- 51) w tytule VI dodaje się sekcję w brzmieniu:

„SEKCJA 6

Przekazanie uprawnień

Artykuł 57a

Przekazanie uprawnień

Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 163, określających:

- a) procedury regulujące zrzeczenie się **znaku towarowego Unii Europejskiej** określone w art. 50, ~~w tym termin, o którym mowa w ust. 3 wspomnianego artykułu;~~ [Popr. 47]
- b) procedury regulujące stwierdzenie wygaśnięcia i unieważnienie **znaku towarowego Unii Europejskiej**, o których mowa w art. 56 i 57.”;

- 52) art. 58 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Od decyzji wszystkich instancji decyzyjnych Agencji wymienionych w art. 130 lit. a)–d) przysługuje odwołanie. Zarówno termin odwołania, o którym mowa w art. 60, jak i wniesienie odwołania mają skutek zawieszający.”;

- 53) skreśla się art. 62;

- 54) art. 64 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Decyzje izb odwoławczych stają się skuteczne z dniem upływu terminu określonego w art. 65 ust. 5 lub – jeżeli skarga została wniesiona do Sądu w tym terminie – licząc od daty odrzucenia takiej skargi lub od daty złożenia odwołania do Trybunału Sprawiedliwości od decyzji Sądu.”;

- 55) w art. 65 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Na decyzje izb odwoławczych w sprawie odwołań mogą być wnoszone skargi do Sądu.”;

- b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Sąd jest właściwy do unieważnienia lub zmiany zaskarżonej decyzji.”;

Wtorek, 25 lutego 2014 r.

c) ust. 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„5. Skargę wnosi się do Sądu w terminie dwóch miesięcy od powiadomienia o decyzji izby odwoławczej.

6. Agencja zobowiązana jest do podjęcia niezbędnych środków w celu zastosowania się do wyroku Sądu lub, w przypadku odwołania od wyroku Sądu, od wyroku Trybunału Sprawiedliwości.”;

56) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 65a

Przekazanie uprawnień

Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 163, określających:

a) **formalną** treść zawiadomienia o odwołaniu, o którym mowa w art. 60, i procedury wnoszenia i rozpatrywania odwołań; [Popr. 48]

b) **formalną** treść i formę decyzji izby odwoławczej, o których mowa w art. 64; [Popr. 49]

c) zwrot opłat za wniesienie odwołania, o których mowa w art. 60.”;

57) tytuł tytułu VIII otrzymuje brzmienie:

„PRZEPISY SZCZEGÓŁOWE DOTYCZĄCE EUROPEJSKICH ZNAKÓW WSPÓLNYCH I ZNAKÓW CERTYFIKUJĄCYCH”;

58) między tytułem tytułu VIII a art. 66 dodaje się nagłówek w brzmieniu:

„SEKCJA 1

Znaki wspólne **Unii Europejskiej**”;

59) w art. 66 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przepisy zawarte w tytułach I–VII i IX–XIV stosuje się do znaków wspólnych **Unii Europejskiej**, o ile przepisy niniejszej sekcji nie stanowią inaczej.”;

60) w ust. art. 67 ust. 1 słowa „w wyznaczonym terminie” zastępuje się słowami „w terminie wyznaczonym zgodnie z art. 74a”; **otrzymuje brzmienie:**

„1. **Zgłaszający znak wspólny Unii Europejskiej przedstawia regulamin używania znaku w terminie dwóch miesięcy od daty dokonania zgłoszenia.**”; [Popr. 50]

61) art. 69 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 69

Uwagi stron trzecich

W przypadku przedłożenia Agencji uwag na piśmie dotyczących znaku wspólnego **Unii Europejskiej** zgodnie z art. 40, uwagi te mogą również opierać się na konkretnych podstawach powodujących konieczność odrzucenia zgłoszenia znaku wspólnego **Unii Europejskiej** na podstawie art. 68.”;

61a) **art. 71 ust. 3 otrzymuje brzmienie:**

„3. **Uwagi pisemne zgodnie z art. 69 można składać również w odniesieniu do zmienionych regulaminów używania znaku.**”; [Popr. 51]

Wtorek, 25 lutego 2014 r.

62) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 74a

Przekazanie uprawnień

Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 163 określających ~~termin, o którym mowa w art. 67 ust. 1, przewidziany na przedstawienie Agencji~~ **formalną treść** regulaminu używania znaku wspólnego **Unii Europejskiej**, ~~oraz treść tego regulaminu~~ zgodnie z art. 67 ust. 2.”; [Popr. 52]

63) w tytule VIII dodaje się sekcję w brzmieniu:

„SEKCJA 2

Europejskie znaki certyfikujące

Artykuł 74b

Europejskie znaki certyfikujące

1. Europejski znak certyfikujący to znak towarowy **Unii Europejskiej**, który został określony jako taki w momencie zgłoszenia i który pozwala odróżnić towary lub usługi, które zostały certyfikowane przez właściciela znaku pod względem pochodzenia geograficznego, materiału, sposobu produkcji towarów lub świadczenia usług, jakości, dokładności lub innych cech, od towarów i usług, które nie są w ten sposób certyfikowane.

2. Wszystkie osoby prawne, w tym instytucje, organy i podmioty regulowane przepisami prawa publicznego, mogą zgłaszać europejski znak certyfikujący, pod warunkiem że:

a) dana osoba prawna nie prowadzi działalności gospodarczej polegającej na dostarczaniu towarów lub usług tego samego rodzaju, co certyfikowane towary i usługi;

b) dana osoba prawna posiada kompetencje do certyfikowania towarów lub usług, dla których ma zostać zarejestrowany znak.

3. W drodze odstępstwa od art. 7 ust. 1 lit. c) oznaczenia lub określenia, które mogą służyć w obrocie handlowym do wskazania pochodzenia geograficznego towarów lub usług, mogą stanowić europejskie znaki certyfikujące w rozumieniu ust. 1. Znak certyfikujący nie uprawnia właściciela do zakazywania stronom trzecim używania w obrocie takich oznaczeń lub określeń, pod warunkiem że strony trzecie używają ich zgodnie z uczciwymi praktykami w przemyśle i handlu. Na taki znak nie można się powoływać na niekorzyść strony trzeciej, która jest uprawniona do używania nazwy geograficznej.

4. Przepisy zawarte w tytułach I–VII i IX–XIV stosuje się do europejskich znaków certyfikujących, o ile przepisy niniejszej sekcji nie stanowią inaczej.”;

Artykuł 74c

Regulamin używania znaku

1. Zgłaszający europejski znak certyfikujący przedstawia regulamin używania znaku certyfikującego w terminie ~~wyznaczonym zgodnie z art. 74a~~ **dwóch miesięcy od daty dokonania zgłoszenia**. [Popr. 53]

2. Regulamin używania wskazuje osoby upoważnione do używania znaku, cechy charakterystyczne, które mają być certyfikowane znakiem, sposób badania tych cech przez organ certyfikujący oraz sposób nadzorowania przez ten organ używania znaku, a także warunki używania znaku, w tym sankcje.

Artykuł 74d

Odrzucenie zgłoszenia

1. Obok przypadków, gdy odrzucenie zgłoszenia **znaku towarowego Unii Europejskiej** następuje w oparciu o podstawy odrzucenia zgłoszenia przewidziane w art. 36 i 37, zgłoszenie europejskiego znaku certyfikującego odrzuca się, jeżeli nie są spełnione przepisy art. 74b i 74c lub jeżeli regulamin używania jest sprzeczny z porządkiem publicznym lub z przyjętymi dobrymi obyczajami.

Wtorek, 25 lutego 2014 r.

2. Zgłoszenie europejskiego znaku certyfikującego odrzuca się również, jeżeli istnieje ryzyko wprowadzenia opinii publicznej w błąd co do charakteru lub znaczenia znaku, w szczególności jeżeli może on być uznany za coś innego niż znak certyfikujący.

3. Zgłoszenia nie odrzuca się, jeżeli zgłaszający, w wyniku zmiany regulaminu używania, spełnia wymogi ust. 1 i 2.

Artykuł 74e

Uwagi stron trzecich

W przypadku przedłożenia Agencji uwag na piśmie dotyczących europejskiego znaku certyfikującego zgodnie z art. 40, uwagi te mogą również opierać się na konkretnych podstawach powodujących konieczność odrzucenia zgłoszenia europejskiego znaku certyfikującego na podstawie art. 74d.

Artykuł 74f

Zmiana regulaminu używania znaku

1. Właściciel europejskiego znaku certyfikującego przedstawia Agencji każdy zmieniony regulamin używania.

2. Zmiana nie jest odnotowywana w rejestrze, jeżeli zmieniony regulamin używania nie spełnia wymogów art. 74c lub ma do niego zastosowanie jedna z podstaw odrzucenia, o których mowa w art. 74d.

3. ~~Przepisy~~ **Uwagi pisemne zgodnie z art. 74e stosuje się można składać również w odniesieniu** do zmienionego regulaminu używania. [Popr. 54]

4. Do celów niniejszego rozporządzenia zmiany regulaminu używania są skuteczne dopiero od daty odnotowania zmiany w rejestrze.

Artykuł 74 g

Przeniesienie

W drodze odstępstwa od art. 17 ust. 1 europejski znak certyfikujący może zostać przeniesiony wyłącznie na rzecz osoby prawnej, która spełnia wymogi art. 74b ust. 2.

Artykuł 74h

Osoby uprawnione do wnoszenia powództwa o naruszenie

1. Wyłącznie właściciel europejskiego znaku certyfikującego lub dowolna wyraźnie przez niego upoważniona w tym zakresie osoba są uprawnieni do wnoszenia powództwa o naruszenie.

2. Właściciel europejskiego znaku certyfikującego może domagać się, w imieniu osób uprawnionych do używania znaku, odszkodowania za szkody poniesione przez te osoby w wyniku nieuprawnionego używania tego znaku.

Artykuł 74i

Podstawy stwierdzenia wygaśnięcia

Wygaśnięcie praw właściciela europejskiego znaku certyfikującego na podstawie wniosku skierowanego do Agencji lub roszczenia wzajemnego w postępowaniu w sprawie naruszenia stwierdza się – obok przypadków, w których zastosowanie mają podstawy stwierdzenia wygaśnięcia przewidziane w art. 51 – w przypadku spełnienia jakiegokolwiek z następujących warunków:

a) właściciel przestał spełniać wymagania określone w art. 74b ust. 2;

Wtorek, 25 lutego 2014 r.

- b) właściciel nie podejmuje stosownych środków w celu uniemożliwienia używania znaku w sposób niezgodny z warunkami używania ustanowionymi w regulaminie używania, którego zmiany odnotowano, w stosownych przypadkach, w rejestrze;
- c) sposób, w jaki znak jest używany przez właściciela, powoduje ryzyko wprowadzenia opinii publicznej w błąd w sposób określony w art. 74d ust. 2;
- d) zmianę regulaminu używania znaku odnotowano w rejestrze z naruszeniem przepisów art. 74f ust. 2, chyba że właściciel znaku spełnia – po dokonaniu dalszych zmian regulaminu używania – wymogi określone w tym artykule.

Artykuł 74j

Podstawy unieważnienia

Nieważność europejskiego znaku certyfikującego na podstawie wniosku skierowanego do Agencji lub na podstawie roszczenia wzajemnego w postępowaniu w sprawie naruszenia stwierdza się – obok przypadków, w których zastosowanie mają podstawy unieważnienia przewidziane w art. 52 i 53 – jeśli został on zarejestrowany z naruszeniem przepisów art. 74d, , chyba że właściciel znaku spełnia – po dokonaniu zmian regulaminu używania – wymogi określone w art. 74d.

Artykuł 74k

Przekazanie uprawnień

Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 163 określających ~~termin, o którym mowa w art. 74c ust. 1, przewidziany na przedstawienie Agencji~~ **formalną treść** regulaminu używania europejskiego znaku certyfikującego, ~~oraz treść tego regulaminu~~ zgodnie z art. 74c ust. 2.”; [**Popr. 55**]

- 64) art. 75 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 75

Formy decyzji i komunikaty Agencji

1. W decyzjach Agencji przedstawia się powody stanowiące ich podstawę. Decyzje opierają się wyłącznie na podstawach lub materiale dowodowym, co do których strony zainteresowane miały możliwość przedstawiania swoich uwag.

2. Każda decyzja, komunikat lub ogłoszenie wydane przez Agencję wskazuje departament lub wydział Agencji, wraz z nazwiskiem lub nazwiskami odpowiedzialnego urzędnika lub urzędników. Są one podpisane przez urzędnika lub urzędników lub zamiast podpisu są opatrzone nadrukiem lub odciskiem pieczęci Agencji. Dyrektor wykonawczy może postanowić, że można stosować inne sposoby określania departamentu lub wydziału Agencji i nazwiska lub nazwisk odpowiedzialnego urzędnika lub urzędników lub identyfikację inną niż za pośrednictwem pieczęci, w przypadku gdy decyzje, komunikaty lub ogłoszenie wydane przez Agencję są przekazywane faksem lub innym technicznym środkiem komunikacji.”;

- 65) w art. 76 ust. 1 dodaje się zdanie w brzmieniu:

„W postępowaniu o stwierdzenie nieważności na podstawie art. 52 Agencja ogranicza się w swym badaniu do podstaw i argumentów przedstawionych przez strony.”;

- 66) w art. 78 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„5. Dyrektor wykonawczy Agencji określa wysokość kosztów, które mają być zapłacone, w tym zaliczek, w odniesieniu do kosztów postępowań dowodowych, o których mowa w art. 93a lit. b).”;

- 67) art. 79 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 79

Zawiadomienie

1. Agencja zawiadamia z urzędu zainteresowanych o wszystkich decyzjach i wezwaniach oraz o zawiadomieniach lub innych komunikatach, od których zaczyna biec termin lub o których zainteresowanych zawiadamia się na mocy innych przepisów niniejszego rozporządzenia lub aktów delegowanych przyjętych na podstawie niniejszego rozporządzenia, lub w przypadku których konieczność zawiadomienia wynika z zarządzenia dyrektora wykonawczego Agencji.

Wtorek, 25 lutego 2014 r.

2. Dyrektor wykonawczy może określić, o jakich dokumentach – innych niż decyzje, od których przysługuje odwołanie w określonym terminie, oraz wezwania do stawienia się – zawiadamia się listem poleconym za potwierdzeniem odbioru.
3. Zawiadomienie może zostać dokonane w formie elektronicznej, której szczegóły określa dyrektor wykonawczy.
4. W przypadku gdy zawiadomienie dokonywane jest poprzez ogłoszenie publiczne, dyrektor wykonawczy określa sposób dokonania ogłoszenia publicznego oraz wyznacza początek biegu jednomiesięcznego terminu, z wpływem którego zawiadomienie o danym dokumencie uznaje się za dokonane.”;

68) dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 79a

Zawiadomienie o utracie praw

W przypadku gdy Agencja uzna, że z niniejszego rozporządzenia lub aktów delegowanych przyjętych na podstawie niniejszego rozporządzenia wynika utrata jakichkolwiek praw, bez podejmowania jakiegokolwiek decyzji, zawiadamia o tym osobę zainteresowaną zgodnie z art. 79. Osoba ta może ubiegać się o wydanie decyzji w tej sprawie. Agencja podejmuje taką decyzję, gdy nie zgadza się ze stanowiskiem osoby wnoszącej o wydanie decyzji; w przeciwnym wypadku Agencja zmienia swoje ustalenia i informuje o tym osobę wnoszącą o wydanie decyzji.

Artykuł 79b

Przekazywanie informacji Agencji

Informacje mogą być przekazywane Agencji za pomocą środków elektronicznych. Dyrektor wykonawczy ustala zakres i warunki techniczne, zgodnie z którymi te informacje mogą być przekazywane drogą elektroniczną.

Artykuł 79c

Terminy

1. **Obliczanie i czas trwania terminów podlegają przepisom przyjętym zgodnie z art. 93a lit. f). Terminy ustala się w pełnych latach, miesiącach, tygodniach lub dniach. Rozpoczęcie biegu terminu następuje w dniu następującym po dniu, w którym miało miejsce dane zdarzenie. [Popr. 56]**
2. Przed rozpoczęciem każdego roku kalendarzowego dyrektor wykonawczy Agencji określa dni, w których Agencja nie przewiduje możliwości przyjmowania dokumentów lub w których przesyłki zwykle nie są doręczane w miejscowości, w której Agencja ma swoją siedzibę.
3. Dyrektor zarządzający ustala trwanie okresu przerwy w przypadku ogólnej przerwy w dostarczaniu przesyłek pocztowych w państwie członkowskim, w którym Agencja ma swoją siedzibę, lub w przypadku faktycznej przerwy w połączeniu Agencji z dopuszczalnymi elektronicznymi środkami komunikacji.
4. W przypadku opóźnienia w następstwie nadzwyczajnych zdarzeń, takich jak klęska żywiołowa lub strajk, które przerywają lub zakłócają normalne przekazywanie zawiadomień przez strony postępowania Agencji lub przez Agencję stronom postępowania, dyrektor wykonawczy może ustalić, że w przypadku stron postępowania, które mają swoje miejsce zamieszkania lub swoją siedzibę statutową w tym państwie członkowskim, lub którzy wyznaczyli pełnomocników mających swoje miejsce prowadzenia działalności w tym państwie członkowskim, wszystkie terminy, które upłynęłyby w normalnych okolicznościach w dniu zaistnienia takiego zdarzenia lub po tym dniu, ustalone przez dyrektora wykonawczego, są przedłużone do dnia ustalonego przez dyrektora wykonawczego. Określając tę datę, dyrektor wykonawczy ocenia to, kiedy nadzwyczajne zdarzenia ustaną. Jeżeli zdarzenie dotyczy siedziby Agencji, wspomniane ustalenie dyrektora wykonawczego wyraźnie wskazuje, że dotyczy ono wszystkich stron postępowania.

Artykuł 79d

Poprawianie błędów i oczywistych niedopatrzeń

Agencja poprawia wszystkie błędy językowe, błędy pisarskie i oczywiste niedopatrzona popełnione w decyzjach Agencji oraz błędy techniczne popełnione przez Agencję przy rejestracji znaku towarowego lub publikacji tej rejestracji. **Agencja prowadzi rejestr wszystkich takich korekt.**; [Popr. 57]

Wtorek, 25 lutego 2014 r.

69) w art. 80 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 zdanie pierwsze słowa „decyzję dotkniętą oczywistym błędem proceduralnym” zastępuje się wyrazami „decyzję, która zawiera oczywisty błąd”; **otrzymuje brzmienie:**

„1. W przypadku gdy Agencja dokonała wpisu do rejestru lub podjęła decyzję dotkniętą oczywistym błędem [...] zawinionym przez Agencję, wówczas unieważnia wpis lub uchyla tę decyzję. Jeżeli jest tylko jedna strona postępowania, której praw dotyczy wpis do rejestru lub czynność, wówczas unieważnienie, względnie uchylenie decyzji będą dokonane nawet wówczas, gdy błąd ten nie był oczywisty dla strony.”; [Popr. 58]

b) ust. 2 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„2. Unieważnienia lub uchylecia decyzji określonego w ust. 1 dokonuje organ, który dokonał wpisu lub podjął decyzję, z urzędu lub na wniosek jednej ze stron postępowania. Unieważnienia wpisu do rejestru lub odwołania decyzji dokonuje się w ciągu jednego roku od daty wpisu do rejestru lub podjęcia decyzji, po zapoznaniu się ze stanowiskiem stron postępowania i jakiegokolwiek właściciela praw do znaku towarowego Unii Europejskiej, które zostały wpisane w rejestrze. Agencja prowadzi rejestr wszystkich takich unieważnień lub uchyleń.”; [Popr. 59]

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Niniejszy artykuł pozostaje bez uszczerbku dla prawa stron do wniesienia odwołania zgodnie z art. 58 i 65 lub dla możliwości poprawiania błędów i oczywistych niedopatrzeń zgodnie z art. 79d. Jeżeli odwołanie zostało wniesione w stosunku do decyzji Agencji zawierającej błąd, postępowanie odwoławcze staje się bezprzedmiotowe po odwołaniu przez Agencję jej decyzji zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu.”;

70) w art. 82 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Niniejszy artykuł nie ma zastosowania do terminów określonych w art. 29 ust. 1, art. 33 ust. 1, art. 36 ust. 2, art. 41 ust. 1 i 3, art. 47 ust. 3, art. 60, art. 65 ust. 5, art. 81, art. 112 oraz do terminów określonych w ust. 1 niniejszego artykułu lub do terminu zastrzeżenia starszeństwa na podstawie art. 34 po dokonaniu zgłoszenia.”;

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Jeśli Agencja uwzględni wniosek, konsekwencje wynikające z uchybienia terminu zostają zniesione. Jeżeli decyzja została podjęta po bezskutecznym upływie wyznaczonego terminu, ale przed złożeniem wniosku o kontynuację postępowania, wydział właściwy do podjęcia decyzji w sprawie zaniechanej czynności dokonuje przeglądu decyzji, a w przypadku gdy samo dopełnienie zaniechanej czynności jest wystarczające, podejmuje odmienną decyzję. Jeżeli pierwotna decyzja nie ma zostać zmieniona, potwierdza się ją na piśmie.”;

71) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 82a

Przerwanie postępowania

1. W przypadku przerwania lub wznowienia postępowania Agencji postępuje zgodnie z zasadami określonymi zgodnie z art. 93a lit. i) **Postępowanie przed Agencją podlega przerwaniu:**

a) w przypadku śmierci lub braku zdolności do czynności prawnych zgłaszającego lub właściciela znaku towarowego Unii Europejskiej, lub osoby uprawnionej na mocy ustawodawstwa krajowego do działania w jego imieniu. W zakresie, w jakim powyższe okoliczności nie wpływają na uprawnienia pełnomocnika wyznaczonego na mocy art. 93, postępowanie przerywa się jedynie na wniosek takiego pełnomocnika;

b) w przypadku gdy zgłaszający lub właściciel znaku towarowego Unii Europejskiej napotyka na przeszkody prawne dla kontynuowania postępowania przed Agencją z powodu powództwa wniesionego w sprawie jego własności;

Wtorek, 25 lutego 2014 r.

c) w przypadku śmierci lub braku zdolności do czynności prawnych pełnomocnika zgłaszającego lub właściciela znaku towarowego Unii Europejskiej, lub jeżeli pełnomocnik napotyka na przeszkody prawne dla kontynuowania postępowania przed Agencją z powodu powództwa wniesionego w sprawie jego własności.

2. Jeżeli w przypadkach określonych w ust. 1 lit. a) i b) Agencja została powiadomiona o tożsamości osoby uprawnionej do kontynuowania postępowania przed Agencją, Agencja powiadamia tę osobę i wszystkie zainteresowane strony trzecie o wznowieniu postępowania od daty, którą określa Agencja.

3. W przypadku określonym w ust. 1 lit. c) postępowanie wznawia się, jeżeli Agencja zostanie powiadomiona o wyznaczeniu nowego pełnomocnika zgłaszającego lub jeżeli Agencja zawiadomiła pozostałe strony o wyznaczeniu nowego pełnomocnika właściciela znaku towarowego Unii Europejskiej. Jeżeli w terminie trzech miesięcy od początku przerwania postępowania Agencja nie została powiadomiona o wyznaczeniu nowego pełnomocnika, powiadamia zgłaszającego lub właściciela znaku towarowego Unii Europejskiej, że:

a) w przypadku gdy stosuje się art. 92 ust. 2, zgłoszenie znaku towarowego Unii Europejskiej uważa się za wycofane, jeżeli informacje te nie zostaną dostarczone w terminie dwóch miesięcy, które następują po tym powiadomieniu, lub

b) w przypadku gdy nie mają zastosowania przepisy art. 92 ust. 2, postępowanie wznawia się w obecności zgłaszającego lub właściciela znaku towarowego Unii Europejskiej od daty tego powiadomienia.

4. Terminy inne niż terminy uiszczenia opłat za przedłużenie, biegnące względem zgłaszającego lub właściciela znaku towarowego Unii Europejskiej z datą przerwania postępowania, zaczynają ponownie biec, licząc od dnia wznowienia postępowania.” [Popr. 60]

72) art. 83 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 83

Odniesienie do zasad ogólnych

W przypadku braku przepisów proceduralnych w niniejszym rozporządzeniu lub w aktach delegowanych przyjętych na podstawie niniejszego rozporządzenia Agencja bierze pod uwagę zasady prawa procesowego uznane powszechnie w państwach członkowskich.”;

73) w art. 85 ust. 1 słowa „na warunkach ustanowionych w rozporządzeniu wykonawczym” zastępuje się słowami „na warunkach określonych zgodnie z art. 93a lit. j)”; otrzymuje brzmienie:

„1. Strona przegrywająca w postępowaniu w sprawie sprzeciwu, postępowaniu w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia, unieważnienia lub postępowaniu odwoławczym pokrywa opłaty ponoszone przez drugą stronę, jak również, bez uszczerbku dla art. 119 ust. 6, wszystkie koszty ponoszone przez nią istotne dla postępowania, łącznie z kosztami podróży i pobytu oraz wynagrodzeniem pełnomocnika, radcy lub adwokata, w granicach ustalonych dla każdej kategorii kosztów [...]”; [Popr. 61]

74) art. 86 ust. 2 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Każde państwo członkowskie wyznacza jeden organ odpowiedzialny za weryfikację autentyczności decyzji i przekazuje jego dane kontaktowe do Agencji, Trybunału Sprawiedliwości i Komisji. Bez konieczności spełniania wymogów formalnych innych niż weryfikacja autentyczności decyzji do decyzji tego organu zostaje dołączony nakaz jej wykonania.”;

75) art. 87 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 87

Rejestr znaków towarowych Unii Europejskiej

1. Agencja prowadzi rejestr, który zawiera te dane szczegółowe, których rejestracja lub włączenie jest przewidziane w niniejszym rozporządzeniu lub w akcie delegowanym przyjętym na podstawie niniejszego rozporządzenia. Agencja aktualizuje rejestr **znaków towarowych Unii Europejskiej i aktualizuje go.** [Popr. 62]

2. Rejestr jest dostępny do wglądu publicznego. Może być prowadzony w formie elektronicznej.

Wtorek, 25 lutego 2014 r.

3. Agencja prowadzi elektroniczną bazę danych zawierającą szczegółowe dane o dokonanych zgłoszeniach do rejestracji znaków towarowych **Unii Europejskiej** oraz wpisy dokonywane w rejestrze. Zawartość tej bazy danych może zostać udostępniona publicznie. Dyrektor wykonawczy określa warunki dostępu do tej bazy danych i sposób, w jaki zawartość tej bazy danych może zostać udostępniona w formie do odczytu maszynowego, w tym odpowiednie opłaty.”;

76) w art. 88 wprowadza się następujące zmiany:

a) tytuł „Wgląd do akt” otrzymuje brzmienie „Wgląd do akt i ich przechowywanie”;

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Jeżeli akta są przedmiotem wglądu zgodnie z ust. 2 lub 3, niektóre dokumenty znajdujące się w aktach mogą być nieudostępniane. Dyrektor wykonawczy określa sposób wglądu do akt.

5. Agencja przechowuje akta wszystkich procedur odnoszących się do zgłoszenia znaku towarowego **Unii Europejskiej** lub do rejestracji znaku towarowego **Unii Europejskiej**. Dyrektor wykonawczy określa sposób, w jaki te akta są przechowywane. W przypadku przechowywania akt w formie elektronicznej, oryginały dokumentów stanowiących podstawę takich elektronicznych akt są niszczone po upływie okresu następującego po ich przyjęciu przez Agencję, który to okres ustala dyrektor wykonawczy.”;

77) art. 89 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 89

Publikacje okresowe

1. Urząd publikuje okresowo:

a) Biuletyn Znaków Towarowych **Unii Europejskiej** zawierający wpisy do rejestru, jak również pozostałe dane szczegółowe, ~~których publikacja przewidziana jest w niniejszym rozporządzeniu lub w aktach delegowanych przyjętych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem;~~ [Popr. 63]

b) Dziennik Urzędowy zawierający obwieszczenia i informacje ogólne dyrektora wykonawczego Agencji, jak również wszelkie pozostałe informacje dotyczące niniejszego rozporządzenia lub jego wykonania;

Publikacje, o których mowa w lit. a) i b), mogą być dokonywane w formie elektronicznej.

2. Biuletyn Znaków Towarowych **Unii Europejskiej** publikowany w sposób określony przez dyrektora wykonawczego, który określa również częstotliwość jego publikacji.

3. Dyrektor wykonawczy może określić, że niektóre informacje publikowane są w Dzienniku Urzędowym we wszystkich językach urzędowych Unii.”;

78) w art. 92 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Bez uszczerbku dla ust. 3 zdanie drugie osoby fizyczne lub prawne, które nie mają stałego miejsca zamieszkania lub głównego miejsca prowadzenia działalności lub rzeczywistego i poważnego przedsiębiorstwa przemysłowego lub handlowego w Unii, muszą być reprezentowane przed Agencją zgodnie z art. 93 ust. 1 we wszystkich postępowaniach przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, z wyjątkiem dokonywania zgłoszenia **znaku towarowego Unii Europejskiej**.

~~W drodze odstępstwa od akapitu pierwszego osoby fizyczne lub prawne, o których mowa w akapicie pierwszym, nie muszą być reprezentowane przed Agencją w przypadkach określonych zgodnie z art. 93a lit. p);~~ [Popr. 64]

b) ~~ust. 4~~ otrzymuje brzmienie:

„4. ~~W przypadku spełnienia warunków określonych zgodnie z art. 93a lit. p) wyznacza się wspólnego pełnomocnika.”;~~ [Popr. 65]

79) w art. 93 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Reprezentowanie osób fizycznych lub prawnych przed Agencją może być podjęte jedynie przez:

Wtorek, 25 lutego 2014 r.

- a) każdą osobę wykonującą zawód prawnika mającą odpowiednie kwalifikacje w jednym z państw członkowskich, posiadającą miejsce prowadzenia działalności w Unii, w zakresie w jakim jest uprawniona w ramach danego państwa do występowania jako pełnomocnik w sprawach dotyczących znaków towarowych;
- b) zawodowych pełnomocników, których imiona i nazwiska znajdują się na liście prowadzonej w tym celu przez Agencję.

Pełnomocnicy występujący przed Agencją na jej wniosek składają w Agencji podpisane upoważnienie, które załącza się do akt.”

- b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Dyrektor wykonawczy przyznaje odstępstwo od:

- a) wymogu określonego w ust. 2 lit. c) zdanie drugie, jeżeli kandydat udowodni, że zdobył wymagane kwalifikacje w inny sposób;
- b) wymogu określonego w ust. 2 lit. a) w przypadku wysoko wykwalifikowanych specjalistów, pod warunkiem spełniania wymogów określonych w ust. 2 lit. b) i c).”;
- c) ~~ust. 5 otrzymuje brzmienie:~~

~~„5. Dana osoba może zostać skreślona z listy zawodowych pełnomocników na warunkach określonych zgodnie z art. 93a lit. p).”;~~ [Popr. 66]

- 80) w tytule IX dodaje się sekcję w brzmieniu:

„SEKCJA 5

Przyznanie kompetencji

Artykuł 93a

Przekazanie uprawnień

Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 163, określających:

- a) wymogi dotyczące formy decyzji, o której mowa w art. 75;
- b) zasady przeprowadzania postępowań ustnych i postępowań dowodowych, o których mowa w art. 77 i 78;
- c) zasady zawiadamiania, o którym mowa w art. 79;
- d) procedurę zawiadamiania o utracie praw, o której mowa w art. 79a;
- e) zasady dotyczące środków komunikacji, w tym elektronicznych środków komunikacji, o których mowa w art. 79b, które mają być używane przez strony w postępowaniach przed Agencją, i formularzy, które mają zostać udostępnione przez Agencję;
- f) zasady obliczania i czasu trwania terminów, o których mowa w art. 79c ust. 1;
- g) procedurę poprawiania błędów językowych, błędów pisarskich i oczywistych niedopatrzeń popełnionych w decyzjach Agencji oraz błędów technicznych popełnionych przez Agencję przy rejestracji znaku towarowego lub publikacji tej rejestracji, zgodnie z art. 79d;
- h) procedurę uchylania decyzji lub unieważniania wpisu w rejestrze, zgodnie z art. 80 ust. 1;
- i) zasady przerwania i wznowienia postępowania przed Agencją, zgodnie z art. 82a;
- j) procedury dotyczące podziału oraz ustalenia kosztów, o których mowa w art. 85 ~~ust. 1~~; [Popr. 67]
- k) dane szczegółowe **wprowadzane do rejestru**, określone w art. 87 ~~ust. 1~~; [Popr. 68]
- l) ~~procedurę wglądu do akt przewidzianą w art. 88, w tym części akt nieudostępnionych, oraz zasady przechowywania akt Agencji zgodnie z art. 88 ust. 5;~~ [Popr. 69]

Wtorek, 25 lutego 2014 r.

- m) zasady publikowania w Biuletynie Znaków Towarowych **Unii Europejskiej** danych szczegółowych i wpisów, o których mowa w art. 89 ust. 1 lit. a) , w tym rodzaj informacji oraz języki, w których te dane szczegółowe i wpisy mają być publikowane;
- n) częstotliwość, z jaką publikowany jest Dziennik Urzędowy Agencji, o którym mowa w art. 89 ust. 1 lit. b), oraz formę i języki, w których jest on publikowany;
- o) zasady wymiany informacji i komunikacji między Agencją a władzami państw członkowskich oraz kontroli dokumentów przez sądy lub organy państw członkowskich lub za ich pośrednictwem, zgodnie z art. 90;
- p) odstępstwa od obowiązku posiadania pełnomocnika w postępowaniach przed Agencją przewidzianego w art. 92 ust. 2, warunki, na jakich wyznacza się wspólnego pełnomocnika ~~zgodnie z art. 92 ust. 4~~, warunki, na jakich pracownicy, o których mowa w art. 92 ust. 3, i zawodowi pełnomocnicy, o których mowa w art. 93 ust. 1, muszą złożyć do Agencji podpisany dokument pełnomocnictwa, aby móc podjąć się reprezentacji, treść tego pełnomocnictwa oraz warunki, na jakich dana osoba może zostać skreślona z listy zawodowych pełnomocników ~~przewidzianej w art. 93 ust. 5.~~; [Popr. 70]

81) w tytule X tytuł sekcji 1 otrzymuje brzmienie:

„Stosowanie przepisów Unii w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych”;

82) w art. 94 wprowadza się następujące zmiany:

a) tytuł otrzymuje brzmienie:

„Stosowanie przepisów Unii w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych”;

b) w ust. 1 słowa ~~„postanowienia rozporządzenia (WE) nr 44/2001 stosują się”~~ zostają zastąpione słowami ~~„przepisy Unii w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych stosuje się”~~; **otrzymuje brzmienie:**

„1. Jeżeli niniejsze rozporządzenie nie stanowi inaczej, przepisy Unii w sprawie jurysdykcji oraz uznawania orzeczeń sądowych i ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych stosuje się do postępowań odnoszących się do znaków towarowych i zgłoszeń znaków towarowych Unii Europejskiej, jak również do postępowań odnoszących się do jednoczesnych i kolejnych powództw na podstawie znaków towarowych Unii Europejskiej i krajowych znaków towarowych.”; [Popr. 71]

c) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3. Odniesienia w niniejszym rozporządzeniu do rozporządzenia (WE) nr 44/2001 obejmują w stosownych przypadkach Umowę pomiędzy Wspólnotą Europejską a Królestwem Danii w sprawie właściwości sądów oraz uznawania i wykonywania orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych sporządzoną w dniu 19 października 2005 r.”;

83) w art. 96 lit. c) słowa „art. 9 ust. 3 zdanie drugie” zastępuje się słowami „art. 9b ust. 2”;

84) art. 99 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W powództwach określonych w art. 96 lit. a) i c) zarzut odnoszący się do stwierdzenia wygaśnięcia lub nieważności **znaku towarowego Unii Europejskiej**, wniesiony drogą inną niż roszczenie wzajemne, jest dopuszczalny, jeżeli pozwany podnosi zarzut, że w momencie wszczęcia postępowania o naruszenie istniała możliwość stwierdzenia wygaśnięcia prawa właściciela **znaku towarowego Unii Europejskiej** z powodu braku rzeczywistego używania.”;

Wtorek, 25 lutego 2014 r.

85) w art. 100 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Sąd w sprawach znaków towarowych **Unii Europejskiej**, do którego zostało zgłoszone roszczenie wzajemne o stwierdzenie wygaśnięcia lub nieważności znaku towarowego **Unii Europejskiej**, nie rozpatruje roszczenia wzajemnego, dopóki zainteresowana strona lub sam sąd nie zawiadomi Agencji o dacie, z jaką roszczenie wzajemne zostało zgłoszone. Agencja wpisuje tę informację w rejestrze. Jeżeli przed Agencją toczy się postępowanie w sprawie wniosku o stwierdzenie wygaśnięcia lub nieważności znaku towarowego **Unii Europejskiej**, Agencja informuje o tym sąd, który zawiesza postępowanie do momentu podjęcia ostatecznej decyzji w sprawie wniosku lub do momentu wycofania wniosku.”;

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. W przypadku gdy sąd w sprawach oznaków towarowych **Unii Europejskiej** wydał orzeczenie, które stało się prawomocne w sprawie roszczenia wzajemnego o stwierdzenie wygaśnięcia lub nieważności znaku towarowego **Unii Europejskiej**, egzemplarz orzeczenia przekazywany jest bezzwłocznie do Agencji przez sąd lub przez którąkolwiek ze stron w postępowaniach krajowych. Agencja lub jakakolwiek zainteresowana strona może zażądać informacji na temat takiego przekazania. Agencja wpisuje orzeczenie do rejestru i podejmuje niezbędne środki w celu zastosowania się do jego części normatywnej.”;

86) art. 102 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Sąd w sprawach znaków towarowych **Unii Europejskiej** może również stosować środki lub zarządzenia dostępne zgodnie z obowiązującym prawem, które uznaje za właściwe w okolicznościach danej sprawy.”;

87) skreśla się art. 108;

88) w art. 113 ust. 3 słowa „a także wymogi formalne określone w rozporządzeniu wykonawczym” zastępuje się słowami „a także wymogi formalne ustanowione zgodnie z art. 114a”; **otrzymuje brzmienie:**

„3. Agencja sprawdza, czy wniosek o konwersję spełnia wymogi podane w niniejszym rozporządzeniu, w szczególności w art. 112 ust. 1, 2, 4, 5 i 6 oraz w ust. 1 niniejszego artykułu, a także wymogi formalne określone zgodnie z art. 114a. Jeżeli wymogi te są spełnione, Agencja przekazuje wniosek o konwersję do centralnych urzędów zajmujących się ochroną własności przemysłowej w państwach członkowskich określonych we wniosku.”; [Popr. 72]

89) w art. 114 ust. 2 słowa „rozporządzeniu wykonawczym” zastępuje się słowami „akcie delegowanym przyjętym zgodnie z niniejszym rozporządzeniem”; **otrzymuje brzmienie:**

„2. Zgłoszenie znaku towarowego Unii Europejskiej lub znak towarowy Unii Europejskiej przekazane zgodnie z art. 113 nie mogą być poddane formalnym wymogom ustawodawstwa krajowego, które są różne od wymogów przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu lub w aktach delegowanych przyjętych na mocy niniejszego rozporządzenia lub dodatkowe w stosunku do nich.”; [Popr. 73]

90) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 114a

Przekazanie uprawnień

Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 163 określających warunki formalne, które musi spełniać wniosek o konwersję znaku towarowego **Unii Europejskiej**, szczegóły jego badania oraz jego publikacji.”;

91) art. 116 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Bez uszczerbku dla ust. 1, Agencja może korzystać z usług oddelegowanych ekspertów krajowych lub innych pracowników niezatrudnionych przez Agencję. Zarząd przyjmuje decyzję ustanawiającą zasady delegowania ekspertów krajowych do Agencji.”;

Wtorek, 25 lutego 2014 r.

- 92) ~~w art. 117 słowa „Do Urzędu” zastępuje się słowami „Do Agencji i jej pracowników”;~~**otrzymuje brzmienie:**

„Do Agencji i jej personelu stosuje się Protokół w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej.”;
[Popr. 74]

- 93) w art. 119 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ust. 6 akapit drugi zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Tłumaczenie przedstawia się w terminie wyznaczonym zgodnie z art. 144a lit. b).”;

- b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„8. Dyrektor wykonawczy określa sposób poświadczania tłumaczeń.”;

- 94) ~~w art. 120 ust. 1 słowa „rozporządzeniu wykonawczym” zastępuje się słowami „akcie delegowanym przyjętym na podstawie niniejszego rozporządzenia”;~~**otrzymuje brzmienie:**

„1. Zgłoszenie znaku towarowego Unii Europejskiej określone w art. 26 ust. 1 oraz wszystkie inne informacje, których publikacja przewidziana jest w niniejszym rozporządzeniu lub w akcie delegowanym przyjętym na mocy niniejszego rozporządzenia, publikowane są we wszystkich językach urzędowych Unii Europejskiej.”; [Popr. 75]

- 95) skreśla się art. 122;

- 96) art. 123 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 123

Przejrzystość

1. W odniesieniu do dokumentów pozostających w posiadaniu Agencji stosuje się rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady (*).

2. Zarząd przyjmuje szczegółowe zasady w celu wykonania rozporządzenia (WE) nr 1049/2001.

3. Decyzje podjęte przez Agencję zgodnie z art. 8 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 mogą być przedmiotem skargi do Rzecznika Praw Obywatelskich lub może zostać przeciwko nim wniesiona skarga do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej na warunkach określonych, odpowiednio, w art. 228 i 263 Traktatu.

4. Przetwarzanie przez Agencję danych o charakterze osobowym podlega przepisom rozporządzenia (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady (**).

(*) Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145 z 31.5.2001, s. 43).

(**) Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych (Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1).”;

- 97) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 123a

Przepisy w zakresie bezpieczeństwa dotyczące ochrony informacji niejawnych oraz informacji nieklasyfikowanych szczególnie chronionych

Wtorek, 25 lutego 2014 r.

Agencja stosuje zasady bezpieczeństwa zawarte w przepisach Komisji w zakresie bezpieczeństwa dotyczących ochrony informacji niejawnych UE (EUCI) oraz informacji nieklasyfikowanych szczególnie chronionych, zgodnie z załącznikiem do decyzji Komisji 2001/844/WE, EWWiS, Euratom (*). Stosowanie zasad bezpieczeństwa odnosi się, między innymi, do przepisów dotyczących wymiany, przetwarzania i przechowywania takich informacji.

(*) Decyzja Komisji z dnia 29 listopada 2001 r. zmieniająca jej regulamin wewnętrzny (Dz.U. L 317 z 3.12.2001, s. 1).;

98) w tytule XII dodaje się sekcję w brzmieniu:

„SEKCJA 1a

Zadania Agencji i współpraca w celu upowszechniania harmonizacji praktyk

Artykuł 123b

Zadania Agencji

1. Agencji powierza się następujące zadania:

- a) administrowanie i upowszechnianie systemu znaku towarowego **Unii Europejskiej** ustanowionego w niniejszym rozporządzeniu;
- b) administrowanie i upowszechnianie systemu ochrony europejskich wzorów ustanowionego w rozporządzeniu Rady (WE) nr 6/2002 (*);
- c) upowszechnianie harmonizacji praktyk i narzędzi w dziedzinie znaków towarowych i wzorów we współpracy z centralnymi urzędami zajmującymi się ochroną własności przemysłowej w państwach członkowskich, w tym z Urzędem Własności Intelektualnej Państw Beneluksu;
- d) zadania, o których mowa w rozporządzeniu (UE) nr 386/2012 Parlamentu Europejskiego i Rady (**);

da) zadania powierzone jej na mocy dyrektywy 2012/28/UE Parlamentu Europejskiego i Rady (*)**. [Popr. 76]

2. Agencja współpracuje z instytucjami, organami, podmiotami, urzędami zajmującymi się ochroną własności przemysłowej, organizacjami międzynarodowymi i organizacjami pozarządowymi w odniesieniu do zadań określonych w ust. 1.

3. Agencja może świadczyć dobrowolne usługi mediacyjne i **arbitrażowe** w celu udzielenia stronom pomocy w osiągnięciu ugody. [Popr. 77]

Artykuł 123c

Współpraca w celu upowszechniania harmonizacji praktyk i narzędzi

1. Agencja i centralne urzędy zajmujące się ochroną własności przemysłowej w państwach członkowskich oraz Urząd Własności Intelektualnej Państw Beneluksu współpracują ze sobą w celu upowszechniania harmonizacji praktyk i narzędzi w dziedzinie znaków towarowych i wzorów.

Współpraca ta obejmuje **między innymi** następujące obszary działalności: [Popr. 78]

- a) opracowanie wspólnych standardów rozpatrywania zgłoszeń;
- b) tworzenie wspólnych lub połączonych baz danych i portali do celów prowadzenia ogólnounijnych konsultacji, poszukiwań i klasyfikacji;
- c) stałe dostarczanie i wymiana danych i informacji, w tym zasilanie danymi baz danych i portali, o których mowa w lit. b);
- d) ustanowienie wspólnych standardów i praktyk z myślą o zapewnieniu interoperacyjności między procedurami i systemami w całej UE oraz podniesienie ich spójności, skuteczności i efektywności;

Wtorek, 25 lutego 2014 r.

- e) wymianę informacji na temat praw własności przemysłowej i procedur, w tym wzajemne wsparcie dla punktów pomocy i centrów informacyjnych;
- f) wymianę wiedzy specjalistycznej i pomoc w odniesieniu do obszarów określonych w lit. a)–e).

2. Agencja określa, opracowuje i koordynuje wspólne projekty leżące w interesie Unii **i państw członkowskich** w odniesieniu do obszarów, o których mowa w ust. 1. Definicja projektu ~~obejmuje~~ **określa** konkretne obowiązki i zobowiązania każdego z uczestniczących urzędów zajmujących się ochroną własności przemysłowej w państwach członkowskich oraz Urzędu Własności Intelektualnej Państw Beneluksu. **Na wszystkich etapach wspólnych projektów Agencja prowadzi konsultacje z przedstawicielami użytkowników.** [Popr. 79]

3. Urzędy zajmujące się ochroną własności przemysłowej w państwach członkowskich oraz Urząd Własności Intelektualnej Państw Beneluksu skutecznie uczestniczą we wspólnych projektach, o których mowa w ust. 2, w celu zapewnienia ich rozwoju, funkcjonowania, interoperacyjności i aktualności.

Niemniej jednak, jeżeli w wyniku tych projektów powstaną instrumenty, które dane państwo członkowskie uzna, w drodze uzasadnionej decyzji, za równoważne instrumentom, które już istnieją w tym państwie członkowskim, udział w projekcie współpracy nie nakłada obowiązku wdrożenia tego wyniku w przedmiotowym państwie członkowskim. [Popr. 80]

4. Agencja zapewnia wsparcie finansowe dla wspólnych projektów leżących w interesie Unii **i państw członkowskich**, o których mowa w ust. 2, w zakresie w jakim jest to konieczne do efektywnego uczestniczenia urzędów zajmujących się ochroną własności przemysłowej w państwach członkowskich oraz Urzędu Własności Intelektualnej Państw Beneluksu ~~we wspólnych projektach~~ w rozumieniu ust. 3. Wsparcie finansowe może przybrać formę dotacji. Łączna kwota finansowania nie może ~~przekraczać 10 %~~ **przekroczyć 20 %** rocznego dochodu Agencji, **a ponadto musi pokrywać minimalną kwotę przeznaczoną dla każdego państwa członkowskiego na cele związane ściśle z udziałem we wspólnych projektach.** Beneficjentami dotacji mogą być centralne urzędy zajmujące się ochroną własności przemysłowej w państwach członkowskich oraz Urząd Własności Intelektualnej Państw Beneluksu. Dotacje mogą być przyznawane bez zaproszenia do składania wniosków zgodnie z przepisami finansowymi mającymi zastosowanie wobec Agencji oraz z zasadami procedur przyznawania dotacji zawartymi w rozporządzeniu finansowym Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 (****) oraz w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) nr 1268/2012 (*****). [Popr. 81]

(*) Rozporządzenie Rady (WE) NR 6/2002 z dnia 12 grudnia 2001 r. w sprawie wzorów wspólnotowych (Dz.U. L 3 z 5.1.2002, s. 1).

(**) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 386/2012 z dnia 19 kwietnia 2012 r. w sprawie powierzenia Urzędowi Harmonizacji Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) zadań związanych z egzekwowaniem praw własności intelektualnej, w tym zwoływania posiedzeń przedstawicieli sektora publicznego i prywatnego w charakterze europejskiego obserwatorium do spraw naruszeń praw własności intelektualnej (Dz.U. L 129 z 16.5.2012, s. 1).

(***) **Dyrektywa 2012/28/UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 października 2012 r. w sprawie niektórych dozwolonych sposobów korzystania z utworów osieroconych (Dz.U. L 299 z 27.10.2012, s. 5).**

(****) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 (Dz.U. L 298 z 26.10.2012, s. 1).

(*****) Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1268/2012 z dnia 29 października 2012 r. w sprawie zasad stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii (Dz.U. L 362 z 31.12.2012, s. 1).";

99) w tytule XII sekcje 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„SEKCJA 2

Zarząd

Artykuł 124

Kompetencje zarządu

1. Bez uszczerbku dla kompetencji powierzonych komitetowi budżetowemu w sekcji 5 zarząd posiada następujące kompetencje:

Wtorek, 25 lutego 2014 r.

- a) zarząd przyjmuje roczny program prac Agencji na nadchodzący rok, w oparciu o projekt przedłożony przez dyrektora wykonawczego zgodnie z art. 128 ust. 4 lit. c) oraz uwzględniając opinię Komisji, a następnie przekazuje przyjęty roczny program prac Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji;
- b) po przeprowadzeniu wymiany opinii między dyrektorem wykonawczym a odpowiednią komisją Parlamentu Europejskiego zarząd przyjmuje wieloletni strategiczny program prac Agencji, obejmujący strategię Agencji w dziedzinie współpracy międzynarodowej, w oparciu o projekt przedłożony przez dyrektora wykonawczego zgodnie z art. 128 ust. 4 lit. d) oraz uwzględniając opinię Komisji, a następnie przekazuje przyjęty wieloletni strategiczny program Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji;
- c) zarząd przyjmuje sprawozdanie roczne w oparciu o projekt przedłożony przez dyrektora wykonawczego zgodnie z art. 128 ust. 4 lit. f) i przekazuje przyjęte sprawozdanie roczne Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Komisji i Trybunałowi Obrachunkowemu;
- d) zarząd przyjmuje wieloletni plan polityki kadrowej w oparciu o projekt przedłożony przez dyrektora wykonawczego zgodnie z art. 128 ust. 4 lit. g);
- e) zarząd przyjmuje zasady dotyczące zapobiegania konfliktom interesów w Agencji i zarządzania nimi.
- f) ~~zgodnie z ust. 2 wykonuje w odniesieniu do pracowników Agencji uprawnienia organu powołującego przyznane temu organowi w regulaminie pracowniczym oraz uprawnienia przyznane organowi uprawnionemu do zawierania umów o pracę w warunkach zatrudnienia innych pracowników (uprawnienia organu powołującego);~~ [Popr. 83]
- g) zarząd przyjmuje odpowiednie przepisy wykonawcze do regulaminu pracowniczego i do warunków zatrudnienia innych pracowników zgodnie z art. 110 regulaminu pracowniczego;
- h) zarząd powołuje i może odwołać dyrektora wykonawczego i zastępcę dyrektora wykonawczego lub zastępców dyrektora wykonawczego zgodnie z art. 129 oraz powołuje prezesa, przewodniczących i członków izb odwoławczych zgodnie z art. 136;
- i) zarząd zapewnia podjęcie odpowiednich działań następczych w odniesieniu do ustaleń i zaleceń wynikających z wewnętrznych lub zewnętrznych sprawozdań z kontroli i ocen, o których mowa w art. 165a, oraz z dochodzeń Europejskiego Urzędu ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF);
- (ia) **zarząd określa i opracowuje wspólne projekty leżące w interesie Unii i państw członkowskich zgodnie z art. 123c;** [Popr. 82]
- j) zarząd jest konsultowany przed przyjęciem wytycznych dla rozpatrywania w Agencji, jak też w innych przypadkach przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu;
- k) zarząd może wydawać opinie i żądać informacji od dyrektora wykonawczego oraz Komisji, jeżeli uzna to za konieczne.

2. ~~Zgodnie z art. 110 regulaminu pracowniczego i art. 142 warunków zatrudnienia innych pracowników zarząd przyjmuje na podstawie art. 2 ust. 1 regulaminu pracowniczego i art. 6 warunków zatrudnienia innych pracowników decyzję przekazującą odpowiednie uprawnienia organu powołującego dyrektorowi wykonawczemu i określającą warunki, zgodnie z którymi możliwe jest zawieszenie przekazania tych uprawnień.~~

Dyrektor wykonawczy jest uprawniony do przekazywania tych uprawnień.

Jeżeli wymagają tego szczególne okoliczności, zarząd może w drodze decyzji zawiesić tymczasowo przekazanie uprawnień organu powołującego dyrektorowi wykonawczemu i uprawnienia przekazane przez niego oraz wykonywać je samodzielnie lub przekazać je jednemu ze swoich członków lub też członkowi personelu innemu niż dyrektor wykonawczy. [Popr. 84]

Wtorek, 25 lutego 2014 r.

Artykuł 125

Skład zarządu

1. W skład zarządu wchodzi po jednym przedstawicielu z każdego z państw członkowskich, dwóch przedstawicieli Komisji, **jeden przedstawiciel Parlamentu Europejskiego** oraz ich zastępcy. [Popr. 85]
2. Członkowie zarządu mogą korzystać z pomocy doradców lub ekspertów, z zastrzeżeniem przepisów regulaminu wewnętrznego.
3. Kadencja trwa cztery lata. Kadencja może zostać przedłużona.

Artykuł 126

Przewodniczący zarządu

1. Zarząd wybiera spośród swoich członków przewodniczącego i zastępcę przewodniczącego. Zastępca przewodniczącego zastępuje z urzędu przewodniczącego, w przypadku gdy nie może on pełnić swoich obowiązków.
2. Kadencja przewodniczącego i jego zastępcy trwa cztery lata. Kadencja może być jednokrotnie odnowiona. Jeżeli jednak w którymkolwiek momencie swojej kadencji tracą oni status członków zarządu, ich kadencja także kończy się automatycznie w tym samym dniu.

Artykuł 127

Posiedzenia

1. Posiedzenia zarządu zwoływane są przez przewodniczącego zarządu.
2. Dyrektor wykonawczy bierze udział w obradach, chyba że zarząd zadecyduje inaczej.
3. Zwykłe posiedzenia zarządu odbywają się ~~raz~~ **dwa razy** do roku. Ponadto zarząd zbiera się z inicjatywy swojego przewodniczącego lub na wniosek Komisji, **Parlamentu Europejskiego** lub jednej trzeciej państw członkowskich. [Popr. 87]
4. Zarząd uchwała swój regulamin.
5. Zarząd podejmuje decyzje bezwzględną większością głosów członków. Jednakże decyzje, do podjęcia których zarząd jest uprawniony na podstawie art. 124 ust. 1 lit. a) i b), art. 126 ust. 1 i art. 129 ust. 2 i **43**, wymagają większości dwóch trzecich głosów. W obu przypadkach każdy członek dysponuje jednym głosem. [Popr. 88]
6. Zarząd może zapraszać obserwatorów do udziału w swoich w posiedzeniach.
7. Obsługę sekretariatu zarządu zapewnia Agencja.

~~SEKCJA 2a~~~~Rada wykonawcza~~~~Artykuł 127a~~~~Powołanie~~~~Zarząd może powołać radę wykonawczą.~~~~Artykuł 127b~~~~Funkcje i organizacja~~

- ~~1. Rada wykonawcza wspiera zarząd.~~

Wtorek, 25 lutego 2014 r.

2. ~~Radzie wykonawczej powierza się następujące funkcje:~~
 - a) ~~przygotowywanie decyzji, które mają zostać przyjęte przez zarząd;~~
 - b) ~~zapewnianie wraz z zarządem podjęcia odpowiednich działań następczych w odniesieniu do ustaleń i zaleceń wynikających z wewnętrznych lub zewnętrznych sprawozdań z kontroli i ocen oraz z dochodzeń Europejskiego Urzędu ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF);~~
 - c) ~~bez uszczerbku dla funkcji dyrektora wykonawczego określonych w art. 128, służenie pomocą i doradztwem dyrektorowi wykonawczemu w zakresie wdrażania decyzji zarządu, mając na uwadze wzmocnienie nadzoru nad zarządzaniem administracyjnym.~~
3. ~~W sytuacji pilnej potrzeby rada wykonawcza może podejmować określone decyzje tymczasowe w imieniu zarządu, w szczególności w kwestiach administracyjnych, w tym w zakresie zawieszenia przekazania uprawnień organu powołującego.~~
4. ~~W skład rady wykonawczej wchodzi przewodniczący zarządu, jeden przedstawiciel Komisji w zarządzie oraz trzech innych członków wyznaczonych przez zarząd spośród jego członków. Przewodniczący zarządu jest również przewodniczącym rady wykonawczej. Dyrektor wykonawczy bierze udział w posiedzeniach rady wykonawczej, ale nie posiada prawa głosu.~~
5. ~~Kadencja członków rady wykonawczej wynosi cztery lata. Kadencja członków rady wykonawczej kończy się wraz z zakończeniem ich członkostwa w zarządzie.~~
6. ~~Rada wykonawcza odbywa co najmniej jedno posiedzenie zwyczajne co trzy miesiące. Ponadto rada wykonawcza zbiera się także z inicjatywy przewodniczącego lub na wniosek jej członków.~~
7. ~~Rada wykonawcza przestrzega regulaminu ustanowionego przez zarząd. [Popr. 86]~~

„SEKCJA 3

Dyrektor wykonawczy

Artykuł 128

Funkcje dyrektora wykonawczego

1. Agencja jest zarządzana przez dyrektora wykonawczego. Dyrektor wykonawczy odpowiada przed zarządem.
2. Bez uszczerbku dla uprawnień Komisji, zarządu i komitetu budżetowego dyrektor wykonawczy dysponuje pełną niezależnością w realizacji swoich obowiązków i nie zwraca się o polecenia ani ich nie przyjmuje od żadnego rządu ani jakiegokolwiek innego podmiotu.
3. Dyrektor wykonawczy jest prawnym przedstawicielem Agencji.
4. Dyrektor wykonawczy pełni w szczególności następujące funkcje:
 - a) podejmuje wszystkie niezbędne kroki, obejmujące przyjmowanie wewnętrznych instrukcji administracyjnych oraz publikowanie obwieszczeń, w celu zapewnienia funkcjonowania Agencji;
 - b) wdraża decyzje przyjęte przez zarząd;
 - c) przygotowuje projekt rocznego programu prac, określając zasoby ludzkie i finansowe dla każdego z działań, i przekazuje ten program zarządowi po skonsultowaniu go z Komisją;
 - d) przygotowuje projekt wieloletniego programu strategicznego, w tym strategię Agencji w dziedzinie współpracy międzynarodowej, i przekazuje ten program zarządowi po skonsultowaniu go z Komisją oraz po wymianie opinii z odpowiednią komisją Parlamentu Europejskiego;
 - e) wykonuje roczny program prac i wieloletni program strategiczny oraz przedstawia zarządowi sprawozdania z ich wykonania;

Wtorek, 25 lutego 2014 r.

- f) opracowuje roczne sprawozdanie z działalności Agencji i przedstawia je zarządowi do zatwierdzenia;
- g) przygotowuje projekt wieloletniego planu polityki kadrowej i przekazuje ten plan zarządowi po skonsultowaniu go z Komisją;
- h) opracowuje plan działań następczych w odniesieniu do ustaleń wynikających z wewnętrznych lub zewnętrznych sprawozdań z kontroli i ocen, dochodzeń Europejskiego Urzędu ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz przekazuje Komisji i zarządowi sprawozdania z postępów w ich realizacji dwa razy w roku;
- i) chroni interesy finansowe Unii poprzez stosowanie środków zapobiegających nadużyciom finansowym, korupcji i wszelkim innym nielegalnym działaniom, poprzez skuteczne kontrole oraz – w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości – odzyskiwanie nienależycie wydatkowanych kwot, a także – w stosownych przypadkach – nakładanie skutecznych, proporcjonalnych i odstrasżających kar administracyjnych i finansowych;
- j) opracowuje strategię Agencji na rzecz przeciwdziałania nadużyciom i przedstawia ją komitetowi budżetowemu do zatwierdzenia;
- k) w celu zapewnienia jednolitego stosowania rozporządzenia może przekazywać sprawy prawne do rozszerzonej izby odwoławczej, w szczególności jeżeli izby odwoławcze wydały w danej kwestii odmienne decyzje;
- l) opracowuje preliminarz dochodów i wydatków Agencji oraz wykonuje budżet;
- la) **bez uszczerbku dla art. 125 i 136 wykonuje – w odniesieniu do pracowników Agencji – uprawnienia organu powołującego przyznane temu organowi w regulaminie pracowniczym oraz uprawnienia przyznane organowi uprawnionemu do zawierania umów o pracę w warunkach zatrudnienia innych pracowników (»uprawnienia organu powołującego«); [Popr. 91]**
- m) **wykonuje uprawnienia w odniesieniu do pracowników, powierzone mu przez zarząd zgodnie z art. 124 ust. 1 lit. f); [Popr. 89]**
- ma) **może przedkładać Komisji wnioski o zmianę niniejszego rozporządzenia, aktów delegowanych przyjętych na podstawie niniejszego rozporządzenia, a także wszelkich innych przepisów dotyczących znaków towarowych Unii Europejskiej, po przeprowadzeniu konsultacji z zarządem, a w przypadku opłat oraz określonych w niniejszym rozporządzeniu przepisów związanych z budżetem, po przeprowadzeniu konsultacji z komitetem budżetowym. [Popr. 90]**
- n) wykonuje uprawnienia powierzone mu zgodnie z art. 26 ust. 3, art. 29 ust. 5, art. 30 ust. 2, art. 45 ust. 3, art. 75 ust. 2, art. 78 ust. 5, art. 79, 79b, 79c, art. 87 ust. 3, art. 88 i 89, art. 93 ust. 4, art. 119 ust. 8 oraz art. 144 zgodnie z kryteriami określonymi w niniejszym rozporządzeniu oraz w aktach delegowanych przyjętych na podstawie niniejszego rozporządzenia;
- o) może delegować swoje funkcje.

5. Dyrektor wykonawczy wspomagany jest przez swojego zastępcę lub zastępców. W przypadku nieobecności lub niedyspozycji dyrektora wykonawczego, zastępca dyrektora wykonawczego lub jeden z zastępców dyrektora wykonawczego zastępuje go zgodnie z procedurą ustaloną przez zarząd.

Artykuł 129

Powoływanie i odwoływanie dyrektora wykonawczego oraz przedłużanie jego kadencji

1. Dyrektor wykonawczy zatrudniany jest w Agencji na czas określony, zgodnie z art. 2 lit. a) warunków zatrudnienia innych pracowników.

2. Dyrektor wykonawczy jest powoływany przez zarząd z listy **co najmniej trzech** kandydatów zaproponowanej przez Komisję komisję zarządu dokonującą wstępnej selekcji, złożoną z przedstawicieli państw członkowskich, Komisji Europejskiej i Parlamentu Europejskiego, po opublikowaniu zaproszenia do wyrażenia zainteresowania, m.in. w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, i po przeprowadzeniu otwartego i przejrzystego postępowania rekrutacyjnego. Przed mianowaniem kandydat wybrany przez zarząd może zostać poproszony o złożenie oświadczenia przed właściwą komisją Parlamentu Europejskiego oraz o udzielenie odpowiedzi na pytania jej członków. Do celów zawarcia umowy w sprawie objęcia stanowiska dyrektora wykonawczego Agencję reprezentuje przewodniczący zarządu.

Wtorek, 25 lutego 2014 r.

Dyrektor wykonawczy może zostać odwołany ze stanowiska jedynie na mocy decyzji zarządu działającego na wniosek Komisji Europejskiej **i po sporządzeniu przez nią sprawozdania z oceny na wniosek zarządu lub Parlamentu Europejskiego.**

3. Kadencja dyrektora wykonawczego wynosi pięć lat. Przed upływem tego okresu ~~Komisja zarząd~~ przeprowadza ocenę, w której uwzględnia się ocenę pracy dyrektora wykonawczego oraz zadania i wyzwania stojące przed Agencją w przyszłości. **Zarząd może przedłużyć kadencję dyrektora wykonawczego jeden raz o maksymalnie pięć lat. Podejmując decyzję o przedłużeniu kadencji dyrektora wykonawczego, zarząd bierze pod uwagę sporządzone przez Komisję sprawozdanie z oceny pracy dyrektora wykonawczego oraz zadania i wyzwania stojące przed Agencją w przyszłości.**

4. ~~Zarząd działając na wniosek Komisji, która uwzględnia ocenę, o której mowa w ust. 3 może przedłużyć kadencję dyrektora wykonawczego jeden raz, na okres nie dłuższy niż pięć lat.~~

5. Dyrektor wykonawczy, którego kadencję przedłużono, nie może pod koniec całego okresu urzędowania brać udziału w kolejnym postępowaniu rekrutacyjnym na to samo stanowisko.

6. Zastępca dyrektora wykonawczego lub zastępcy dyrektora wykonawczego są powoływani lub odwoływani z urzędu, jak przewidziano w ust. 2, po przeprowadzeniu konsultacji z dyrektorem wykonawczym oraz, w stosownym przypadku, z pełniącym obowiązki dyrektora wykonawczego. Kadencja zastępcy dyrektora wykonawczego wynosi pięć lat. Kadencja może zostać przedłużona jeden raz, na okres nie dłuższy niż pięć lat przez zarząd ~~działający na wniosek Komisji~~, jak przewidziano w ust. ~~43~~, po konsultacji z dyrektorem wykonawczym.”; **[Popr. 92]**

100) w art. 130 wprowadza się następujące zmiany:

a) lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) wydział odpowiedzialny za prowadzenie rejestru;”;

b) dodaje się literę w brzmieniu:

„f) wszelkie inne jednostki lub osoby wyznaczone w tym celu przez dyrektora wykonawczego.”;

101) art. 132 ust. 2 zdanie trzecie otrzymuje brzmienie:

„W szczególnych przypadkach określonych zgodnie z art. 144a lit. c) decyzje są podejmowane przez jednego członka wydziału.”;

102) art. 133 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 133

Wydział odpowiedzialny za prowadzenie rejestru

1. Wydział odpowiedzialny za prowadzenie rejestru odpowiada za podejmowanie decyzji w sprawie wpisów do rejestru.

2. Jest on także odpowiedzialny za prowadzenie listy zawodowych pełnomocników, o której mowa w art. 93 ust. 2.

3. Decyzje wydziału podejmowane są przez jednego członka.”;

103) w art. 134 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wydział unieważnień jest odpowiedzialny za podejmowanie decyzji dotyczących:

a) wniosków o stwierdzenie wygaśnięcia lub nieważności znaku towarowego **Unii Europejskiej**;

b) wniosków o dokonanie cesji znaku towarowego **Unii Europejskiej** zgodnie z art. 18.”;

b) ust. 2 zdanie trzecie otrzymuje brzmienie:

„W szczególnych przypadkach określonych zgodnie z art. 144a lit. c) decyzje są podejmowane przez jednego członka wydziału.”;

Wtorek, 25 lutego 2014 r.

104) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 134a

Uprawnienia ogólne

Decyzje wymagane na podstawie niniejszego rozporządzenia, które nie należą do zakresu kompetencji eksperta, wydziału sprzeciwów, wydziału unieważnień lub wydziału odpowiedzialnego za prowadzenie rejestru, podejmowane są przez urzędnika lub jednostkę wyznaczonych w tym celu przez dyrektora wykonawczego.”;

105) w art. 135 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Izby odwoławcze odpowiedzialne są za decyzje w sprawach odwołań od decyzji podjętych zgodnie z art. 131 – 134a.”;

b) ust. 3 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) przez prezydium izb odwoławczych, o których mowa w art. 136 ust. 4 lit. a); lub”;

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Rozszerzona izba jest również odpowiedzialna za wydawanie uzasadnionych opinii dotyczących spraw prawnych przekazywanych jej przez dyrektora wykonawczego zgodnie z art. 128 ust. 4 lit. k).”;

d) w ust. 5 skreśla się ostatnie zdanie;

106) art. 136 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 136

Niezawisłość członków izb odwoławczych

1. Prezes izb odwoławczych i przewodniczący poszczególnych izb powoływani są, zgodnie z procedurą określoną w art. 129 dotyczącą powoływania dyrektora wykonawczego, na okres pięciu lat. Nie mogą być odwołani ze swoich stanowisk w trakcie kadencji, chyba że zaistnieją poważne ku temu podstawy, a Trybunał Sprawiedliwości na wniosek instytucji, która ich powołała, podejmie decyzję o ich odwołaniu.

2. Kadencja prezesa izb odwoławczych może być przedłużona raz na okres kolejnych pięciu lat lub do osiągnięcia wieku emerytalnego, jeżeli wiek ten zostanie osiągnięty w trakcie sprawowania nowej kadencji, po uprzedniej pozytywnej ocenie wyników jego pracy przez zarząd.

3. Kadencja przewodniczących poszczególnych izb może być przedłużona na kolejne pięcioletnie okresy lub do osiągnięcia wieku emerytalnego, jeżeli wiek ten zostanie osiągnięty w trakcie sprawowania nowej kadencji, po uprzedniej pozytywnej ocenie wyników ich pracy przez zarząd, pod warunkiem uzyskania korzystnej opinii prezesa izb odwoławczych.

4. Prezes izb odwoławczych posiada następujące funkcje kierownicze i organizacyjne:

a) przewodniczy prezydium izb odwoławczych, które ustala reguły i organizację pracy izb;

b) zapewnia wykonanie rozstrzygnięć tego prezydium;

c) przydziela sprawy poszczególnym izmom, na podstawie obiektywnych kryteriów określonych przez prezydium izb odwoławczych;

d) opracowuje i przekazuje dyrektorowi wykonawczemu potrzeby w zakresie wydatków umożliwiające opracowanie odpowiedniego planu wydatków.

Wtorek, 25 lutego 2014 r.

Prezes izb odwoławczych przewodniczy obradom rozszerzonego składu izby.

5. Członkowie izb odwoławczych są powoływani przez zarząd na okres pięciu lat. Ich kadencja może być przedłużona na kolejne pięcioletnie okresy lub do osiągnięcia wieku emerytalnego, jeżeli wiek ten zostanie osiągnięty w trakcie sprawowania nowej kadencji, po uprzedniej pozytywnej ocenie wyników ich pracy przez zarząd, pod warunkiem uzyskania korzystnej opinii prezesa izb odwoławczych.

6. Członkowie izb odwoławczych nie mogą zostać odwołani ze stanowiska, chyba że istnieją poważne podstawy dla takiego odwołania, a Trybunał Sprawiedliwości, w efekcie skierowania do niego tej sprawy przez zarząd na wniosek prezesa izb odwoławczych, po konsultacji z przewodniczącym izby, do której należy dany członek izby, podejmie decyzję o jego odwołaniu.

7. Prezes izb odwoławczych oraz przewodniczący i członkowie izb odwoławczych są niezawisli. W swoich rozstrzygnięciach nie są związani żadnymi instrukcjami.

8. Decyzje podejmowane przez rozszerzoną izbę w sprawie odwołań lub opinie dotyczące spraw prawnych przekazywanych izbie przez dyrektora wykonawczego zgodnie z art. 135 mają wiążący charakter w odniesieniu do instancji decyzyjnych Agencji, o których mowa w art. 130.

9. Prezes izb odwoławczych i przewodniczący, jak również członkowie poszczególnych izb odwoławczych nie mogą być ekspertami ani członkami wydziału sprzeciwów, wydziału odpowiedzialnego za prowadzenie rejestru i wydziałów unieważnień.”;

Artykuł 136a

Centrum mediacji i arbitrażu

1. *Agencja może utworzyć centrum mediacji i arbitrażu, działające niezależnie od instancji decyzyjnych wymienionych w art. 130. Centrum to usytuowane jest w obiektach Agencji.*

2. *Każda osoba fizyczna lub prawna ma możliwość dobrowolnego korzystania z usług centrum w celu polubownego rozwiązania sporów związanych z niniejszym rozporządzeniem lub dyrektywą*

3. *Agencja może rozpocząć postępowanie arbitrażowe także z własnej inicjatywy w celu umożliwienia stronom osiągnięcia porozumienia w sposób polubowny.*

4. *Centrum kierowane jest przez dyrektora, który odpowiada za funkcjonowanie jednostki.*

5. *Dyrektor jest mianowany przez zarząd.*

6. *Centrum ustanawia procedury mediacji i arbitrażu oraz zasady pracy jednostki. Zasady mediacji i arbitrażu oraz zasady pracy muszą zostać zatwierdzone przez zarząd.*

7. *Centrum sporządza wykaz mediatorów i arbitrów, którzy pomagają stronom w rozstrzyganiu sporów. Osoby te muszą być niezależne i posiadać odpowiednie kompetencje oraz doświadczenie. Wykaz jest zatwierdzany przez zarząd.*

8. *Eksperci i członkowie Wydziału Instytutu lub izb odwoławczych nie mogą uczestniczyć w żadnym postępowaniu mediacyjnym lub arbitrażowym w przypadku, gdy:*

a) *byli wcześniej zaangażowani w sprawy poddane postępowaniu mediacyjnemu lub arbitrażowi;*

b) *czerpią z nich korzyści osobiste; lub*

c) *byli wcześniej zaangażowani w postępowanie jako przedstawiciele jednej ze stron.*

9. *Każdy, kto został powołany do orzekania jako członek organu arbitrażowego lub w postępowaniu mediacyjnym, nie może brać udziału w sprzeciwie, unieważnieniu lub postępowaniu odwoławczym w postępowaniu, które doprowadziło do mediacji lub arbitrażu.”; [Popr. 93]*

Wtorek, 25 lutego 2014 r.

107) art. 138 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 138

Komitet budżetowy

1. Komitet budżetowy pełni funkcje powierzone mu w niniejszej sekcji.
2. Artykuł 125, art. 126 i art. 127 ust. 1–4, 6 i 7 stosuje się odpowiednio do komitetu budżetowego.
3. Komitet budżetowy podejmuje decyzje bezwzględną większością głosów członków. Jednakże decyzje, do podjęcia których komitet budżetowy jest uprawniony zgodnie z art. 140 ust. 3 i art. 143, wymagają większości dwóch trzecich głosów. W obu przypadkach każdy członek dysponuje jednym głosem.”;

108) w art. 139 dodaje się ustępy w brzmieniu:

„4. Agencja przygotowuje dwa razy w roku sprawozdanie dla **Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji** na temat swojej sytuacji finansowej. Na podstawie tego sprawozdania Komisja dokonuje przeglądu sytuacji finansowej Agencji.; [Popr. 94]

4a. W celu zapewnienia ciągłości swojej działalności Agencja tworzy rezerwę finansową w wysokości swoich jednorocznych wydatków operacyjnych”. [Popr. 95]

109) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 141a

Zwalczanie nadużyć finansowych

1. Aby ułatwić zwalczanie nadużyć finansowych, korupcji i wszelkich innych nielegalnych działań na mocy rozporządzenia (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady (*), Agencja przystępuje do porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 25 maja 1999 r. dotyczącego wewnętrznych postępowań dochodzeniowych prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) i przyjmuje odpowiednie przepisy obowiązujące wszystkich jej pracowników, wykorzystując szablon zawarty w załączniku do tego porozumienia.
2. Trybunał Obrachunkowy jest uprawniony do przeprowadzania audytów, na podstawie dokumentacji i na miejscu, obejmujących wszystkich beneficjentów, wykonawców i podwykonawców, którzy otrzymują od Agencji środki unijne.
3. OLAF może prowadzić dochodzenia, w tym kontrole i inspekcje na miejscu, zgodnie z przepisami i procedurami określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 1073/1999 oraz w rozporządzeniu Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 (**) w celu ustalenia, czy w związku z dotacją lub kontraktem finansowanymi przez Agencję doszło do nadużycia finansowego, korupcji lub dowolnego innego nielegalnego działania ze skutkiem dla interesów finansowych Unii.
4. Nie naruszając przepisów ust. 1, 2 i 3, porozumienia o współpracy z państwami trzecimi i organizacjami międzynarodowymi, umowy, umowy o udzieleniu dotacji i decyzje o udzieleniu dotacji przez Agencję zawierają przepisy wyraźnie uprawniające Trybunał Obrachunkowy i OLAF do przeprowadzania tego rodzaju audytów i dochodzeń, zgodnie z ich odpowiednimi kompetencjami.
5. Komitet budżetowy przyjmuje strategię zwalczania nadużyć finansowych, która jest proporcjonalna do istniejących zagrożeń i uwzględnia koszty i korzyści wynikające z podejmowanych środków.

(*) Rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 maja 1999 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) (Dz.U. L 136 z 31.5.1999, str. 1).

(**) Rozporządzenie Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. w sprawie kontroli na miejscu oraz inspekcji przeprowadzanych przez Komisję w celu ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich przed nadużyciami finansowymi i innymi nieprawidłowościami (Dz.U. L 292 z 15.11.1996, str. 2)”;

Wtorek, 25 lutego 2014 r.

110) art. 144 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 144

Opłaty

1. Poza opłatami przewidzianymi w art. 26 ust. 2, art. 36 ust. 1 lit. c), art. 41 ust. 3, art. 44 ust. 4, art. 47 ust. 1 i 3, art. 49 ust. 4, art. 56 ust. 2, art. 60, art. 81 ust. 3, art. 82 ust. 1, art. 113 ust. 1 i art. 147 ust. 5 opłaty pobierane są w przypadkach wymienionych poniżej:

- a) wydanie kopii świadectwa rejestracji;
- b) rejestracja licencji lub innego prawa w odniesieniu do znaku towarowego **Unii Europejskiej**;
- c) rejestracja licencji lub innego prawa w odniesieniu do zgłoszenia znaku towarowego **Unii Europejskiej**;
- d) uchylenie rejestracji licencji lub innego prawa;
- e) zmiana zarejestrowanego znaku towarowego **Unii Europejskiej**;
- f) wydanie wyciągu z rejestru;
- g) wgląd do akt;
- h) wydanie kopii dokumentów z akt;
- i) wydanie uwierzytelnionych odpisów zgłoszenia;
- j) udostępnienie informacji zawartych w aktach;
- k) sprawdzenie ustalenia kosztów proceduralnych do zwrotu.

2. Wysokość opłat, o których mowa w ust. 1, ustala się na poziomie, który zapewnia, że **poziomach określonych w załączniku -I, w celu dopilnowania, by** przychody są z **tych opłat były** w zasadzie wystarczające dla do zrównoważenia budżetu Agencji, a jednocześnie nie powodują **powodowały** gromadzenia **nadmiernych znacznych** nadwyżek. ~~nie naruszając przepisów art. 139 ust. 4 Komisja dokonuje przeglądu poziomu opłat, jeżeli gromadzenie nadmiernych nadwyżek będzie się powtarzało. Jeżeli w wyniku tego przeglądu nie dojdzie do obniżenia lub zmiany poziomu opłat, a w konsekwencji do zapobiegania dalszemu gromadzeniu nadmiernych nadwyżek, nagromadzone nadwyżki po przeglądzie przekazywane są do budżetu Unii.~~ **[Popr. 96]**

3. Dyrektor wykonawczy określa wysokość opłat za usługi świadczone przez Agencję inne niż te, o których mowa w ust. 1, oraz za publikacje wydawane przez Agencję zgodnie z kryteriami określonymi w akcie delegowanym przyjętym zgodnie z art. 144a lit. d). Wysokość opłaty nie przekracza poziomu koniecznego do pokrycia kosztów konkretnych usług świadczonych przez Agencję.

4. Zgodnie z kryteriami określonymi w akcie delegowanym przyjętym zgodnie z art. 144a lit. d) dyrektor wykonawczy może podjąć następujące środki:

- a) może określić, które szczególne metody uiszczania opłat inne niż te określone zgodnie z art. 144a lit. d) mogą być wykorzystywane, w szczególności przy użyciu depozytów na rachunkach bieżących posiadanych w Agencji;
- b) może określić poziomy, poniżej których nadmierna kwota zapłacona w celu uiszczania opłaty nie jest zwracana;
- c) może odstąpić od postępowania egzekucyjnego w celu odzyskania należnej kwoty, w przypadku gdy kwota, która ma być odzyskana jest minimalna lub jeśli odzyskanie kwoty jest zbyt niepewne.

W przypadku gdy możliwe jest wykorzystanie metod płatności, o których mowa w lit. a), dyrektor wykonawczy ustanawia datę, którą uznaje się za datę dokonania tych płatności na rzecz Agencji.”;

Wtorek, 25 lutego 2014 r.

111) dodaje się sekcję w brzmieniu:

„SEKCJA 6

Przekazanie uprawnień

Artykuł 144a

Przekazanie uprawnień

Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 163 w celu określenia:

- a) konkretnych kryteriów używania języków, o których mowa w art. 119;
- b) przypadków, w których decyzje w sprawie unieważnienia i decyzje w sprawie sprzeciwu podejmowane są przez jednego członka wydziału zgodnie z art. 132 ust. 2 i art. 134 ust. 2;
- c) ~~szczegółów dotyczących organizacji izb odwoławczych, w tym powoływania i roli prezydium izb odwoławczych, o którym mowa w art. 135 ust. 3 lit. a), składu rozszerzonej izby i zasad przekazywania jej spraw od rozstrzygnięcia zgodnie z art. 135 ust. 4, oraz warunków podejmowania decyzji przez jednego członka izby zgodnie z art. 135 ust. 2 i 5; [Popr. 97]~~
- d) ~~systemu opłat uiszczanych na rzecz Agencji zgodnie z art. 144, w tym ich wysokości, metod uiszczania opłat, walut, terminów płatności opłat, uznanej daty płatności oraz konsekwencji braku lub późnej zapłaty, niedopłaty i nadpłaty, usług, które mogą być świadczone bezpłatnie oraz kryteriów, zgodnie z którymi dyrektor wykonawczy może wykonywać swoje uprawnienia określone w art. 144 ust. 3 i 4.; [Popr. 98]~~

112) w art. 145 słowa „rozporządzenia wykonawcze” zastępuje się słowami „akty delegowane przyjęte na podstawie niniejszego rozporządzenia”; **otrzymuje brzmienie:**

„**Artykuł 145**

Stosowanie przepisów

Jeżeli niniejszy tytuł nie stanowi inaczej, niniejsze rozporządzenie i akty delegowane przyjęte na jego podstawie mają zastosowanie do międzynarodowych rejestracji na mocy Protokołu odnoszącego się do Porozumienia madryckiego o międzynarodowej rejestracji znaków, przyjętego w Madrycie dnia 27 czerwca 1989 r. (zwanym dalej odpowiednio »międzynarodowymi rejestracjami« i »protokołem madryckim«), opartych na zgłoszeniu znaku towarowego Unii Europejskiej lub na znaku towarowym Unii Europejskiej i do rejestracji znaków w międzynarodowym rejestrze prowadzonym przez Biuro Międzynarodowe Światowej Organizacji Własności Intelektualnej (zwanym dalej odpowiednio »międzynarodowymi rejestracjami« i »Biurem Międzynarodowym«) wskazujących Unię Europejską.»; [Popr. 99]

113) art. 147 ust. 4, 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„4. Dokonanie zgłoszenia międzynarodowego podlega opłacie wnoszonej na rzecz Agencji. W przypadku gdy rejestracja międzynarodowa ma zostać oparta na europejskim znaku towarowym opłata staje się należna w dniu rejestracji **znaku towarowego Unii Europejskiej**. Zgłoszenie uznaje się za dokonane w momencie wniesienia wymaganej opłaty.

5. Zgłoszenie międzynarodowe jest zgodne z warunkami formalnymi określonymi zgodnie z art. 161a lit. a).

6. Agencja bada, czy zgłoszenie międzynarodowe spełnia warunki określone w art. 146 oraz w ust. 1, 3 i 5 niniejszego artykułu.

7. Agencja niezwłocznie przekazuje zgłoszenie międzynarodowe do Biura Międzynarodowego.”; [Popr. 100]

Wtorek, 25 lutego 2014 r.

114) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 148a

Powiadomienie o unieważnieniu podstawowego zgłoszenia lub podstawowej rejestracji

W ~~terminie~~ **ciągu** pięciu lat od daty rejestracji międzynarodowej Agencja powiadamia Biuro Międzynarodowe o **wszelkich** faktach i decyzjach mających wpływ na ważność zgłoszenia ~~znaku towarowego Unii Europejskiej Unii Europejskiej~~ lub rejestracji ~~znaku towarowego Unii Europejskiej Unii Europejskiej~~, na których oparta jest rejestracja międzynarodowa.”; [Popr. 101]

~~115) w art. 149 dodaje się zdanie w brzmieniu:~~

~~„Wniosek jest zgodny z warunkami formalnymi określonymi zgodnie z art. 161a lit. c).”; [Popr. 102]~~

116) skreśla się art. 154 ust. 4;

117) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 154a

Znaki wspólne i znaki certyfikujące

W przypadku gdy rejestracja międzynarodowa oparta jest na podstawowym zgłoszeniu lub na podstawowej rejestracji dotyczących znaku wspólnego, znaku certyfikującego lub znaku gwarancyjnego, ~~wówczas Agencja postępuje zgodnie z procedurami przewidzianymi zgodnie z art. 161a lit. f)~~ **międzynarodowa rejestracja wskazująca Unię Europejską traktowana jest jak znak wspólny Unii Europejskiej. Właściciel międzynarodowej rejestracji przedkłada regulamin używania znaku zgodnie z art. 67 bezpośrednio Agencji w terminie dwóch miesięcy od daty, w której Biuro Międzynarodowe zawiadomiło Agencję o międzynarodowej rejestracji..”; [Popr. 103]**

118) skreśla się art. 155;

119) w art. 156 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 2 słowa „sześć miesięcy” zastępuje się słowami „jeden miesiąc”; **otrzymuje brzmienie:**

„2. Zawiadomienie o sprzeciwie wnosi się w terminie trzech miesięcy, który rozpoczyna się miesiąc po dniu publikacji w zastosowaniu art. 152 ust. 1. Sprzeciw traktuje się za należycie wniesiony, jeśli uiszczona została opłata za sprzeciw.”; [Popr. 104]

b) skreśla się ust. 4;

120) dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 158a

Skutek prawny rejestracji przeniesień

Zapisywanie zmiany we własności rejestracji międzynarodowej w rejestrze międzynarodowym ma ten sam skutek co wpisanie przeniesienia w rejestrze zgodnie z art. 17.

Artykuł 158b

Skutek prawny rejestracji licencji i innych praw

Wpis licencji lub ograniczenia praw właściciela do dysponowania w odniesieniu do rejestracji międzynarodowej w rejestrze międzynarodowym ma ten sam skutek co rejestracja licencji, prawa rzeczowego, opłaty egzekucyjnej lub postępowania upadłościowego w rejestrze zgodnie odpowiednio z art. 19, 20, 21 i 22.

Artykuł 158c

Rozpatrywanie wniosków o rejestrację przeniesień, licencji lub ograniczeń prawa właściciela do dysponowania

Wtorek, 25 lutego 2014 r.

~~W przypadkach określonych zgodnie z art. 161a lit. h) złożone w Agencji wnioski o rejestrację zmiany własności, licencji lub ograniczenia prawa właściciela do dysponowania, zmiany lub uchylecia licencji lub usunięcia ograniczenia prawa właściciela do dysponowania Agencja przekazuje do Biura Międzynarodowego.”; [Popr. 105]~~

121) w art. 159 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) we wskazanie państwa członkowskiego będącego stroną protokołu madryckiego, pod warunkiem że w dniu złożenia wniosku o przekształcenie było możliwe wskazanie tego państwa bezpośrednio na mocy protokołu madryckiego. Zastosowanie mają art. 112, 113 i 114.”;

b) ~~w ust. 2 skreśla się słowa „lub porozumienia madryckiego”;~~ **otrzymuje brzmienie:**

„2. Krajowe zgłoszenie znaku towarowego lub wskazanie państwa członkowskiego będącego stroną protokołu madryckiego [...], wynikające z przekształcenia wskazania Unii Europejskiej przez rejestrację międzynarodową, korzysta, w odniesieniu do zainteresowanego państwa członkowskiego, z daty rejestracji międzynarodowej w zastosowaniu art. 3 ust. 4 protokołu madryckiego lub z daty rozszerzenia na Unię Europejską w zastosowaniu art. 3b ust. 2 protokołu madryckiego, jeżeli to drugie zostało dokonane później niż rejestracja międzynarodowa, lub z daty pierwszeństwa tej rejestracji i, tam, gdzie ma to zastosowanie, zasady starszeństwa znaku towarowego tego państwa, zastrzeżonej na mocy art. 153.”; [Popr. 106]

122) w tytule XIII dodaje się sekcję w brzmieniu:

„SEKCJA 4

Przyznanie kompetencji

Artykuł 161a

Przekazanie uprawnień

Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 163, określających:

a) warunki formalne zgłoszenia międzynarodowego, ~~o których mowa w art. 147 ust. 5~~, procedurę rozpatrywania zgłoszenia międzynarodowego zgodnie z art. 147 ust. 6 oraz zasady przekazywania zgłoszenia międzynarodowego do Biura Międzynarodowego zgodnie z art. 147 ust. 4; [Popr. 107]

b) zasady powiadamiania, o którym mowa w art. 148a;

c) warunki formalne wniosku o rozszerzenie terytorialne, ~~o których mowa w art. 149 ust. 2~~, procedurę analizowania tych warunków oraz zasady przekazywania wniosku o rozszerzenie terytorialne do Biura Międzynarodowego; [Popr. 108]

d) procedurę zgłaszania zastrzeżenia starszeństwa zgodnie z art. 153;

e) procedury badania bezwzględnych podstaw odmowy, o których mowa w art. 154, oraz wnoszenia i rozpatrywania sprzeciwu zgodnie z art. 156, w tym konieczne powiadomienie Biura Międzynarodowego;

f) procedury w odniesieniu do rejestracji międzynarodowych, o których mowa w art. 154a;

g) przypadki, w których Agencja powiadamia Biuro Międzynarodowe o unieważnieniu skutków rejestracji międzynarodowej na podstawie art. 158, i informacje, które takie powiadomienie zawiera;

h) zasady przekazywania wniosków do Biura Międzynarodowego zgodnie z art. 158c;

i) warunki formalne, z którymi musi być zgodny wniosek o przekształcenie zgodnie z art. 159 ust. 1;

j) warunki formalne wniosku o przekształcenie, o którym mowa w art. 161, i procedury dotyczące takiego przekształcenia;

Wtorek, 25 lutego 2014 r.

k) zasady komunikacji między Agencją a Biurem Międzynarodowym, w tym przekazywania informacji zgodnie z art. ~~147 ust. 4, art.~~ 148a, art. 153 ust. 2 i art. 158c.”; **[Popr. 109]**

123) skreśla się art. 162;

124) skreśla się art. 163;

125) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 163a

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.

2. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 24a, 35a, 45a, 49a, 57a, 65a, 74a, 74k, 93a, 114a, 144a i 161a, jest przyznawane na czas nieokreślony.

3. Przekazanie uprawnień, o których mowa w ust. 2, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.

4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 24a, 35a, 45a, 49a, 57a, 65a, 74a, 74k, 93a, 114a, 144a i 161a wchodzi w życie tylko, jeśli ~~jeśli~~ **wtedy, kiedy** Parlament Europejski albo Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie ~~dwóch~~ **czterech** miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie lub ~~jeśli~~ **kiedy** przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.”; **[Popr. 110]**

126) skreśla się art. 164;

127) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 165a

Ocena i przegląd

1. Przed 2019 r. a następnie co pięć lat Komisja ~~zleca przeprowadzenie oceny dotyczącej~~ **przeprowadza ocenę** wykonania niniejszego rozporządzenia. **[Popr. 112]**

2. Ocena obejmuje przegląd ram prawnych dotyczących współpracy między Agencją a centralnymi urzędami zajmującymi się ochroną własności przemysłowej w państwach członkowskich oraz Urzędem Własności Intelektualnej Państw Beneluksu, ze szczególnym uwzględnieniem mechanizmu finansowania. W ramach oceny bada się również oddziaływanie, efektywność i skuteczność Agencji oraz jej metody pracy. W ocenie uwzględnia się w szczególności ewentualną potrzebę zmiany mandatu Agencji oraz skutki finansowe jakiegokolwiek zmiany w tym zakresie.

3. Komisja przekazuje sprawozdanie z oceny wraz ze swoimi wnioskami dotyczącymi tego sprawozdania Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i zarządowi. Ustalenia poczynione w ramach tej oceny są udostępniane do publicznej wiadomości.

4. W ramach co drugiej oceny dokonuje się oceny wyników osiągniętych przez Agencję z uwzględnieniem jej celów, mandatu i zadań. Jeśli Komisja uzna, że dalsze istnienie Agencji nie jest już uzasadnione w kontekście postawionych przed nią celów, może złożyć wniosek o uchylenie niniejszego rozporządzenia.”

Wtorek, 25 lutego 2014 r.

127a) dodaje się załącznik w brzmieniu:

„Załącznik -I

Wysokość opłat

Na mocy niniejszego rozporządzenia i rozporządzenia (WE) nr 2868/95 Agencja pobiera następujące opłaty:

1. Opłata podstawowa za zgłoszenie znaku indywidualnego (art. 26 ust. 2, zasada 4 lit. a))	925 EUR
1a. Opłata za poszukiwania w związku ze zgłoszeniem znaku towarowego Unii Europejskiej (art. 38 ust. 2, zasada 4 lit. c))	Suma 12 EUR przemnożona przez liczbę centralnych urzędów zajmujących się ochroną własności przemysłowej, o których mowa w art. 38 ust.2; suma ta i dalsze zmiany są publikowane przez Agencję w jej Dzienniku Urzędowym.
1b. Opłata podstawowa za zgłoszenie znaku indywidualnego drogą elektroniczną (art. 26 ust. 2, zasada 4 lit. a))	775 EUR
1c. Opłata podstawowa za zgłoszenie znaku indywidualnego drogą elektroniczną, przy użyciu internetowej bazy danych dotyczącej klasyfikacji (art. 26 ust. 2, zasada 4 lit. a))	725 EUR
2. Opłata za drugą klasę towarów i usług za znak indywidualny (art. 26 ust. 2, zasada 4 lit. b))	50 EUR
2a. Opłata za trzecią klasę towarów i usług za znak indywidualny (art. 26 ust. 2, zasada 4 lit. b))	75 EUR
2b. Opłata za każdą klasę towarów i usług powyżej trzeciej za znak indywidualny (art. 26 ust. 2, zasada 4 lit. b))	150 EUR
3. Opłata podstawowa za zgłoszenie znaku wspólnego (art. 26 ust. 2 i art. 66 ust. 3, zasada 4 lit. a) i zasada 42)	1 000 EUR
3a. Opłata podstawowa za zgłoszenie znaku wspólnego drogą elektroniczną przy użyciu internetowej bazy danych dotyczącej klasyfikacji (art. 26 ust. 2 i art. 66 ust. 3, zasada 4 lit. a) i zasada 42)	950 EUR
4. Opłata za drugą klasę towarów i usług za znak wspólny (art. 26 ust. 2 i art. 66 ust. 3, zasada 4 lit. b) i zasada 42)	50 EUR
4a. Opłata za trzecią klasę towarów i usług za znak wspólny (art. 26 ust. 2 i art. 66 ust. 3, zasada 4 lit. b) i zasada 42)	75 EUR
4b. Opłata za każdą klasę towarów i usług powyżej trzeciej za znak wspólny (art. 26 ust. 2 i art. 66 ust. 3, zasada 4 lit. b) i zasada 42)	150 EUR

Wtorek, 25 lutego 2014 r.

5. Oplata za sprzeciw (art. 41 ust. 3, zasada 17 ust. 1)	350 EUR
7. Oplata podstawowa za rejestrację znaku indywidualnego (art. 45)	0 EUR
8. Oplata za każdą klasę towarów i usług powyżej trzeciej za znak indywidualny (art. 45)	0 EUR
9. Oplata podstawowa za rejestrację znaku wspólnego (art. 45 i art. 66 ust. 3)	0 EUR
10. Oplata za każdą klasę towarów i usług powyżej trzeciej za znak wspólny (art. 45 i art. 64 ust. 3)	0 EUR
11. Oplata dodatkowa za opóźnioną płatność opłaty rejestracyjnej (art. 162 ust. 2 pkt 2)	0 EUR
12. Oplata podstawowa za przedłużenie ochrony znaku indywidualnego (art. 47 ust. 1, zasada 30 ust. 2 lit. a))	1 150 EUR
12a. Oplata podstawowa za przedłużenie ochrony znaku indywidualnego drogą elektroniczną (art. 47 ust. 1, zasada 30 ust. 2 lit. a))	1 000 EUR
13. Oplata za przedłużenie ochrony dla drugiej klasy towarów i usług za znak indywidualny (art. 47 ust. 1, zasada 30 ust. 2 lit. b))	100 EUR
13a. Oplata za przedłużenie ochrony dla trzeciej klasy towarów i usług za znak indywidualny (art. 47 ust. 1, zasada 30 ust. 2 lit. b))	150 EUR
13b. Oplata za przedłużenie ochrony dla każdej klasy towarów i usług powyżej trzeciej za znak indywidualny (art. 47 ust. 1, zasada 30 ust. 2 lit. b))	300 EUR
14. Oplata podstawowa za przedłużenie ochrony znaku wspólnego (art. 47 ust. 1 i art. 66 ust. 3, zasada 30 ust. 2 lit. a) i zasada 42)	1 275 EUR
15. Oplata za przedłużenie ochrony dla drugiej klasy towarów i usług za znak wspólny (art. 47 ust. 1 i art. 66 ust. 3, zasada 30 ust. 2 lit. b) i zasada 42)	100 EUR
15a. Oplata za przedłużenie ochrony dla trzeciej klasy towarów i usług za znak wspólny (art. 47 ust. 1 i art. 66 ust. 3, zasada 30 ust. 2 lit. b) i zasada 42)	150 EUR
15b. Oplata za przedłużenie ochrony dla każdej klasy towarów i usług powyżej trzeciej za znak wspólny (art. 47 ust. 1 i art. 66 ust. 3, zasada 30 ust. 2 lit. b) i zasada 42)	300 EUR

Wtorek, 25 lutego 2014 r.

16. Oplata dodatkowa za opóźnioną płatność opłaty za przedłużenie ochrony lub za opóźnione złożenie wniosku o przedłużenie ochrony (art. 47 ust. 3, zasada 30 ust. 2 lit. c))	25 % opóźnionej opłaty za przedłużenie ochrony, nie więcej niż 1 150 EUR
17. Oplata za wniosek o stwierdzenie wygaśnięcia lub unieważnienia (art. 56 ust. 2, zasada 39 ust. 1)	700 EUR
18. Oplata za wniesienie odwołania (art. 60, zasada 49 ust. 3)	800 EUR
19. Oplata za wniosek o przywrócenie do stanu poprzedniego (art. 81 ust. 3)	200 EUR
20. Oplata za wniosek o konwersję zgłoszenia znaku towarowego Unii Europejskiej lub o konwersję znaku towarowego Unii Europejskiej (art. 113 ust. 1, również w powiązaniu z art. 159 ust. 1, zasada 45 ust. 2, również w powiązaniu z zasadą 123 ust. 2):	200 EUR
a) na zgłoszenie krajowego znaku towarowego;	
b) na wskazanie państw członkowskich zgodnie z protokołem madryckim	
21. Oplata za kontynuację postępowania (art. 82 ust. 1)	400 EUR
22. Oplata za złożenie oświadczenia o podziale zarejestrowanego znaku towarowego Unii Europejskiej (art. 49 ust. 4) lub podziale zgłoszenia znaku towarowego Unii Europejskiej (art. 44 ust. 4)	250 EUR
23. Oplata za złożenie wniosku o rejestrację licencji lub innego prawa w odniesieniu do zarejestrowanego znaku towarowego Unii Europejskiej (art. 162 ust. 2 lit. c, zasada 33 ust. 2) lub do zgłoszenia znaku towarowego Unii Europejskiej (art. 157 ust. 2 lit. d), zasada 33 ust. 4):	Kwota 200 EUR za każdą rejestrację, która nie może jednak przekroczyć łącznie sumy 1 000 EUR, jeżeli w ramach tego samego zgłoszenia lub w tym samym czasie złożono kilka wniosków
a) udzielenie licencji;	
b) przeniesienie licencji;	
c) stworzenie praw rzeczowych;	
d) przeniesienie praw rzeczowych;	
e) wszczęcie egzekucji	
24. Oplata za uchylenie rejestracji licencji lub innego prawa (art. 162 ust. 2 lit. e), zasada 35 ust. 3)	Kwota 200 EUR za każde uchylenie, która nie może jednak przekroczyć łącznie sumy 1 000 EUR, jeżeli w ramach tego samego zgłoszenia lub w tym samym czasie złożono kilka wniosków
25. Oplata za zmianę zarejestrowanego znaku towarowego Unii Europejskiej (art. 162 ust. 2 lit. f), zasada 25 ust. 2)	200 EUR

Wtorek, 25 lutego 2014 r.

26. Oplata za wydanie odpisu zgłoszenia znaku towarowego Unii Europejskiej (art. 162 ust. 2 lit. j), zasada 89 ust. 5), wydanie egzemplarza świadectwa rejestracji (art. 162 ust. 2 lit. b), zasada 24 ust. 2) lub wydanie wyciągu z rejestru (art. 162 ust. 2 lit. g), zasada 84 ust. 6):	
a) odpis, egzemplarz lub wyciąg niewierzytelny:	10 EUR
b) odpis, egzemplarz lub wyciąg uwierzytelny:	30 EUR
27. Oplata za wgląd do akt (art. 162 ust. 2 lit. h), zasada 89 ust. 1)	30 EUR
28. Oplata za wydanie kopii dokumentów z akt (art. 162 ust. 2 lit. i), zasada 89 ust. 5):	
a) kopia niewierzytelna;	10 EUR
b) kopia uwierzytelna;	30 EUR
do tego opłata za każdą stronę powyżej 10 stron:	1 EUR
29. Oplata za udostępnienie informacji zawartych w aktach (art. 162 ust. 2 lit. k), zasada 90)	10 EUR
30. Oplata za sprawdzenie ustalenia kosztów proceduralnych do zwrotu (art. 162 ust. 2 lit. l), zasada 94 ust. 4)	100 EUR
31. Oplata za dokonanie zgłoszenia międzynarodowego w Agencji (art. 147 ust. 5)”	300 EUR

[Popr. 111]

Artykuł 1a

W rozporządzeniu (WE) nr 2868/95 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) skreśla się zasadę 4;
- 2) skreśla się zasadę 4 ust. 2; [Popr. 113]

Artykuł 1b

Rozporządzenie (WE) nr 2869/95 traci moc.

Odesłania do uchylonego rozporządzenia traktuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia i odczytuje zgodnie z tabelą korelacji zamieszczoną w załączniku (*). [Popr. 114]

(*) Tabela korelacji zostanie sporządzona po osiągnięciu porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie niniejszego rozporządzenia.

Wtorek, 25 lutego 2014 r.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dnia [określić datę przypadającą dziewięćdziesiąt dni po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*].

Przepisy art. 1 ust. 9, ust. 10 lit. b), ust. 21, 22, 23, 25, 26, 27, 29, 30, 31, 34, 37, 38, 41, 44, 46, 57, 58, 59, 60, 61, 63, 64, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 75, 76, 77, 78, 79, 88, 89, 93, 94, 99 z wyjątkiem zakresu, w jakim odnosi się on do art. 128 ust. 4 lit. n), ust. 101, 103 lit. b), ust. 105 lit. d), ust. 112, 113, 114, 115, 117, 120, 123 oraz 124 obowiązują od [określić datę przypadającą pierwszego dnia pierwszego miesiąca po upływie 18 miesięcy od daty określonej w akapicie pierwszym].

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący
